ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου **1935** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **505**

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ τακτικὸς Δημόσιος Ὑπάλληλος, ὁ λαμβάνων κατὰ μῆνα μισθὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ἐξ ἄλλων εἰδικῶν πόρων δικαιοῦται εἰς ἰσόβιον σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου:

α) ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἔχῃ εἰκοσιπενταετῆ πλήρη πραγματικὴν συντάξιμον πολιτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ τριακονταετῆ συντάξιμον ἢ εἰκοσαετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν ἐτῶν ἑξήκοντα.

Ἐπὶ θήλεος ὑπαλλήλου ἐν χηρείᾳ μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐγγάμου ἀρκεῖ δεκαπενταετὴς μόνον πλήρης πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία.

β) ἐὰν ἀπολυθῇ καὶ ἔχῃ εἰκοσαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

γ) ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ βεβαιουμένης κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις, καὶ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ) ἐὰν ἀπολυθῇ λόγῳ καταργήσεως θέσεως καὶ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε) ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

στ) ἐὰν ἀπομακρυνθῇ κατόπιν παραιτήσεως, ὑποβαλλομένης ἕνεκα ὑποβιβασμοῦ μὴ ὀφειλομένου εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ὑποβιβασμοῦ ἐγγράφου, καὶ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ζ) ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας καὶ καταστῇ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος, συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ συνέπειαι τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος παρέχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἂν ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἑξαμήνου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χρόνια νοσήματα, ἅτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου.

Θεωρεῖται παθὼν προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ καταστὰς σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν τῇ ἠμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ καὶ ἂν ἔτι τὸ ἐπενεγκὸν τὴν ἀνικανότητα γεγονὸς δὲν σχετίζεται ἀμέσως πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Ὁ στρατευθεὶς ὑπάλληλος, ὑποστὰς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας πάθημα, ἕνεκα τοῦ ὁποίου γεννᾶται, κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις δικαίωμα πρὸς σύνταξιν, δικαιοῦται νὰ προτιμήσῃ τὸν κανονισμὸν ταύτης κατὰ τὰς περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατάξεις, λογιζομένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ παθήματος ὡς ἐπελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ἀποδεικνυομένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταῖσμα τοῦ ὑπαλλήλου δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

3. Οἱ μὴ μόνιμοι πολιτικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰς περιπτώσεις α', β' καὶ γ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δὲν ἀποκτῶσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τῆς μὴ μονίμου ὑπηρεσίας των πρὸ τῆς συμπληρώσεως πενταετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῇ μὴ μονίμῳ θέσει των.

Προκειμένου περὶ αἱρετῶν ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων δὲν δύνανται ν' ἀποκτηθῇ δικαίωμα συντάξεως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐκ τῆς θέσεως Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετοῦς τοὐλάχιστον πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ.

4. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ὅρου «ὑπάλληλος» περιλαμβάνεται καὶ τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α—ζ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1.

α') Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ τακτικὸν διδακτικὸν καὶ διοικητικόν, πλὴν τοῦ ὑπηρετικοῦ, προσωπικὸν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς, τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς τὸ τακτικὸν διδακτικὸν καὶ Διοικητικὸν Ἑλληνικῆς ὑπηκοότητος προσωπικόν, πλὴν τοῦ ὑπηρετικοῦ, παντὸς ἐν τῷ Κράτει σχολείου, ἀνεγνωρισμένου ὡς ἰσοτίμου πρὸς Γυμνάσιον ἢ Δημόσιον Διδασκαλεῖον ἢ Δημοσίαν Ἐμπορικὴν Σχολήν.

β') Οἱ παρὰ τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ μικτοῖς Δικαστηρίοις Ἕλληνες Δικασταί.

γ') Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς.

δ') Οἱ ἐπὶ μισθῷ τακτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου καὶ τῶν Ἀνακτόρων.

Ἄρθρον 3.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1.

α') Οἱ Ἕλληνες τὸ γένος Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι Σχολείων τῆς Ἀλλοδαπῆς ἀνεγνωρισμένων ὡς ἰσοτίμων πρὸς τὰ τοῦ Κράτους Γυμνάσια ἢ Ἐμπορικὰς Σχολάς.

β') Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 4.

Δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου οἱ ἰατροί, εἴτε ἰδιῶται εἴτε ἔκτακτοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἱ ἐκτελοῦντες τὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθεῖσαν συμφώνως τῷ νόμῳ ὑπηρεσίαν πρὸς καταπολέμησιν λοιμωδῶν ἢ μολυσματικῶν νόσων,

ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι κατέστησαν σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανοι συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης.

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους δικαιοῦται συντάξεως καὶ τὸ λοιπὸν ἔκτακτον προσωπικὸν τὸ ἐκτελοῦν ὁμοίαν ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 5.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν:

α') ἡ χήρα τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἀποκτήσάντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἢ τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς τοὐλάχιστον συνταξίμου ὑπηρεσίας θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, 3 καὶ 8 ἢ τοῦ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 θανόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2 4 καὶ 8.

Ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἓξ μηνῶν πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου της ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθη δύο τοὐλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της.

Ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθη τέκνον ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ ὑπαρχόντων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὅρων.

Ἡ χήρα ἐπίσης καὶ μὴ ὑπαρχόντων τῶν ὅρων τούτων δικαιοῦται εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις δ'. καὶ στ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρ. 1 ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου της ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ ζ' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμφισβήτου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ ὑπαλλήλου.

β') τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποίητα τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἀνωτέρω ὅρους θανόντος ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου, ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς ὑπαλλήλου ἢ συνταξιούχου λόγῳ ἰδίας ὑπηρεσίας, ἐὰν τὰ μὲν θήλεα εἶναι ἄγαμα τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα ἢ ἐνήλικα μέν, ἀλλ' ἄγαμα καὶ διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός των κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματις.

γ') ἡ ὑπαιτιότητι τῆς συζύγου ἢ ἡ κοινῇ ὑπαιτιότητι διαζευχθεῖσα θυγάτηρ ἐξομοιοῦται ἀπὸ τῆς διαζεύξεώς της πρὸς ἄγαμον, ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄποροι.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος ἡ φυσικὴ μήτηρ. ἂν εἶναι ἄποροι, συνέζων δὲ μετὰ τοῦ υἱοῦ των ἢ συνετηροῦντο ὑπ' αὐτοῦ.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα μητρὸς παραμένει καὶ ἂν ἔτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλίπωσιν ἢ ὁπωσδήποτε ἀπολέσωσι τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν ὁ θανὼν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος εἰς σύνταξιν ὑπάλληλος, ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς τοὐλάχιστον συνταξίμου ὑπηρεσίας ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, 3 καὶ 8 ἢ ὁ θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 1, 2, 4 καὶ 8 ἦτο ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου:

α') ὁ ἄπορος πατὴρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἢ ἐὰν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

β') μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς ἢ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κτήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἡ ἄπορος χήρα μήτηρ, ἐπὶ φυσικοῦ δὲ τέκνου ἡ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμος καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιοῦνται συντάξεως ἡ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἂν ὁ ὑπάλληλος ἀποδεδειγμένως συνέζη μετὰ τούτων ἢ συνετήρει καὶ ἐπροστάτευεν αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' ὁ ὑπάλληλος συνετήρει ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἡ σύνταξις ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους τούτους.

Ἐὰν οὐδένα τούτων συνετήρει ἢ μετ' οὐδενὸς συνέζη ἐφαρμόζονται τ' ἀνωτέρω ἐν ἐδαφίῳ 1 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κατὰ τὴν 5ην παράγραφον τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 δικαίωμα προτιμήσεως μεταβιβάζεται καὶ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ παθόντος.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς περὶ πολιτικῶν συντάξεων διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται:

1. οἱ Ὑπουργοί, ἐξομοιουμένης τῆς παραιτήσεώς των ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως πρὸς ἀπόλυσιν καὶ μὴ ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 1, τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ τοῦ ἄρθρου 14.

2. ὁ Πρόεδρος. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος καὶ τὸ μόνιμα μέλη τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

3. οἱ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἐξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος οἱ δημοτικοὶ στρατολόγοι, οἱ ἱερεῖς καὶ ἰατροὶ τῶν φυλακῶν καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Κράτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὑπολογισμὸς τῆς συντάξεως.

Α') Συντάξιμος μισθός.

Ἄρθρον 10.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ πολιτικαὶ ἐν γένει συντάξεις λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας, τοῦ ὁριζομένου διὰ τῶν ἑκάστοτε σχετικῶν διατάξεων, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας προσαυξήσεως καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὑφ' ὃν ἐμισθοδοτεῖτο ὁ ὑπάλληλος τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς ὑπηρεσίας του.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

α) 85 ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ μέχρι δραχμῶν 4.000.
β) 80 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἀπὸ δραχ. 4.001 - 10.500.
γ) 70 ο)ο ἐπὶ μισθοῦ ἀπὸ δραχ. 10.501 - 13.000.
δ) 65 ο)ο ἐπὶ μισθοῦ ἀπὸ δραχ. 13.001 - 14.000.
ε) 60 ο)ο ἐπὶ μισθοῦ ἀπὸ δραχ. 14.001 καὶ ἄνω.

3. Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος συνεπλήρωσε πενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, τοῦ πέμπτου ἔτους λογιζομένου πλήρους ἐὰν ἀποτελῆται ἀπὸ 6 τοὐλάχιστον μῆνας καὶ εἴκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ.

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, εἰς οὓς ἀπενεμήθη βαθμὸς ἢ μισθὸς ἀνώτερος τοῦ βαθμοῦ τῆς ὀργανικῆς των θέσεως.

4. Ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἀνώτερος βαθμὸς ἐν τῷ κλάδῳ τοῦ ὑπαλλήλου, ὡς τοιοῦτος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, θεωρεῖται ὁ ἀμέσως κατὰ μισθὸν ἀνώτερος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1934 Δ)τος «περὶ τῶν ἀποδοχῶν κλπ.» μισθολογικοῦ πίνακος τοῦ Γενικοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ.

Τὰ ἀνωτέρω δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 21 ὑπαλλήλων.

5. Ἂν ὁ ὑπάλληλος συνεπείᾳ τραύματος ληφθέντος ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ὑποστῇ στέρησιν τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρωτηριασμὸν δύο ἄκρων ἢ διαρκῆ ἀπώλειαν τῶν διανοητικῶν του δυνάμεων βεβαιουμένην μετὰ διετῆ τοὐλάχιστον νοσηλείαν ἐν δημοσίῳ Ψυχιατρείῳ συντάξιμος μισθὸς εἶναι ὁ ἀνήκων εις τὸν κατὰ δύο βαθμοὺς ἀνώτερον βαθμὸν ἐκείνου ὃν ἔφερεν κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

Ἂν ἐφαρμοζομένου ἀναλόγως καὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου 4 παράγραφος α' δὲν ὑπάρχωσιν δύο ἀνώτεροι βαθμοὶ προστίθενται εἰς τὸν συντάξιμον μισθὸν δραχμαὶ 1000, ἂν δ' ὑπάρχῃ εἷς μόνον προστίθενται εἰς τὸν συντάξιμον μισθὸν τοῦ ἀνωτέρω βαθμοῦ δραχμαὶ 500.

Ἐπὶ τῶν μὴ μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ δικαιουμένων συντάξεως ἐκ τούτου τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω ποσοστὸν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸν βαθμόν, πρὸς ὃν οὗτοι ἐξομοιοῦνται.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, κανονίζονται τὰ τῆς διαβαθμίσεως τῶν ἐκ τούτων τυχὸν μὴ ἐξομοιωθέντων.

Γενομένης ἅπαξ τῆς διαβαθμίσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν ἐπιτρέπεται νέα αὐτῶν διαβάθμισις.

Ἄρθρον 11.

Ὁ μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 σύνταξις ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου μέχρι μὲν δραχμῶν 7.000 διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς παραγράφου α' τοῦ ἄρθρου τούτου, λαμβανόμενος ἐξ ὁλοκλήρου, μέχρι δὲ δραχμῶν 3.500 διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς παραγράφου β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβανόμενος ἐπίσης ἐξ ὁλοκλήρου.

Β'. Συντάξιμος ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 12.

1. Συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη ὑπὸ ὑπαλλήλων, διατελούντων ὑπὸ τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις, 1, 2, 3 καὶ 8 ὅρους.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος πάσης ἀδείας κανονικῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς διαθεσιμότητος, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ὀφείλεται εἰς ποινικὴν πρᾶξιν ἢ πειθαρχικὸν παράπτωμα, δι' ἃ ἐπηκολούθησεν ἀπόλυσις ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

3. Δὲν θεωρεῖται συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς αὐθαιρέτου ἀποχῆς, ὁ χρόνος τῆς παρ' οἱουδήποτε Δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς, καθ' ὃ διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ἐξετίθη, ὁ χρόνος τῆς ἀργίας καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς προφυλακίσεως ἐκτὸς ἂν ἐπηκολούθησε ταύτης ἀθώωσις ἢ ἀπαλλαγή.

4. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος χρόνος πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας ἂν αὕτη ἐχρησίμευσε πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ἐκ τῶν δημοτικῶν ταμείων, ἢ ἂν δι' αὐτὴν κατεβλήθη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

5. Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσία τῶν ὑπὸ τοῦ ὅρους τοῦ ἐδαφίου 1 ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἢ ἐφεξῆς διοριζομένων εἶναι συντάξιμος ἐφ' ὅσον πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐμμίσθων δικαστικῶν κλητήρων εἶναι συντάξιμος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 6094.

6. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ πέραν τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 13.

1. Συντάξιμος ἐπίσης λογίζεται προσμετρουμένη εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσίας :

α) ἡ παρὰ τῇ τέως Κρητικῇ καὶ Σαμιακῇ Πολιτείᾳ διανυθεῖσα δημοσία ἔμμισθος πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία.

β) ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς ἐκτάκτων, ἀναπληρωτῶν, προσωρινῶν ἢ δοκίμων δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, ἡ παρασχεθεῖσα ἐν τῷ Κράτει ἢ ἐν στρατιωτικῶς κατεχομένῃ χώρᾳ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας, καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει.

γ) ἡ προγενεστέρα καὶ μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν ὑπηρεσία ἐμμίσθου δικαστικοῦ κλητῆρος, διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ποινικῶν κλητήρων» διορισθέντας καὶ τοὺς ἐφεξῆς διοριζομένους ποινικοὺς κλητῆρας.

δ') ἡ προγενεστέρα δικηγορικὴ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων ὡς δικαστικῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἐμμίσθου Παρέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω ἢ ὡς μελῶν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ παρὰ τούτῳ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὡς μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ παρὰ τούτῳ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἢ ὡς Δικαστικῶν ἢ Νομικῶν Συμβούλων Ὑπουργείων καὶ Ταμείου Παρ)θηκῶν καὶ Δανείων ἢ ὡς Δικαστικῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δημοσίου ἢ ὡς εἰσηγητῶν τοῦ γραφείου Δικαστικῶν ὑποθέσεων τῆς Δ)σεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ ὡς Γραμματέων Νομικῶν Συμβούλων.

Ὡς δικηγορικὴ ὑπηρεσία νοεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τὴν τέως Κρητικὴν καὶ Σαμιακὴν Πολιτείαν παρασχεθεῖσα.

Ἐν τῷ συνυπολογισμῷ τούτῳ δύο ἔτη Δικηγορικῆς ὑπηρεσίας ἰσοῦνται πρὸς ἓν ἔτος συνταξίμου τοιαύτης, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ προστεθῇ ἐκ τοῦ λόγου τούτου συντάξιμος ὑπηρεσία ἀνωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν.

ε') ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία τῶν ἀμίσθων ὑποταμιῶν καὶ δημοσίων εἰσπρακτόρων.

στ') ἡ ἐν τῷ Στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τῆς χωροφυλακῆς, ἢ τῆς ἀεροπορίας ὑπηρεσία ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς ἄλλην συντάξιμον τοιαύτην τοῦ ὑπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ταύτης γινομένου κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν ἢ ναυτικῶν συντάξεων νόμους.

Ἂν ὅμως ὁ χρόνος τῆς στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ἢ ἀεροπορικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἐμπόλεμος, βεβαιωθῇ δὲ ὅτι ἐκινδύνευσε πράγματι ἐν τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς ἢ τῆς θαλάσσης ἢ τοῦ ἀέρος ἢ τῆς Χωροφυλακῆς προστίθεται ἁπλοῦς μὲν ἂν συμπίπτῃ πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν, διπλοῦς δ' ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει.

ζ') ἡ ὑπηρεσία ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Βορειοηπειρωτικῷ ἀγῶνι ὡς στρατιωτικοῦ λογιζομένη ἐν διπλασιασμῷ ἢ ὡς ἰδιώτου, λογιζομένη ἐν διπλασιασμῷ, ἂν διηνύθη ἐν ἐμπολέμῳ χρόνῳ κατὰ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου.

η') ἡ ὑπηρεσία τῶν δημολογιστῶν καὶ βοηθῶν δημολογιστῶν.

θ') ἡ ὑπηρεσία εἰς μὴ ἀνεγνωρισμένα σχολεῖα Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς ἀλλοδαπῆς Ἑλλήνων τὸ γένος καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἡ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

ι') ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων πρὸ τῆς κατὰ τὸν Νόμον 1636 ἐξομοιώσεώς των πρὸς δημοσίους ὑπαλλήλους.

ια') ἡ προγενεστέρα ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ὑπηρεσία ἢ τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ, ἡ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

ιβ') ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ὑδραυλικῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἔργων Θεσσαλίας.

Ἡ ὑπηρεσία εἰς Ἀνάκτορα Διαδόχου. Βασιλικὰ κτήματα καὶ τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα Κερκύρας καὶ τὰ ἀνάκτορα «Μὸν Ρεπὸ» θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία Ἀνακτορική.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 13 ὑπηρεσίαι δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετοῦς καὶ προκειμένου περὶ τῆς ὑπηρεσίας τῆς

προβλεπομένης ὑπὸ τῆς περιπτώσεως 3' τοῦ ἐδαφίου 1 πλήρους δεκαετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας τακτικοῦ ὑπαλλήλου πληρούσης τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 12, ἐκτὸς ἂν ὁ ὑπάλληλος ἀποθάνῃ διατελῶν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πλήρης πενταετὴς ἢ δεκαετὴς ὑπηρεσία ἐὰν πρόκειται περὶ τακτικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἀπολυθέντος διὰ κατάργησιν θέσεως, ἢ διὰ σωματικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

3. Δὲν ἀπαιτεῖται ἐπίσης ἡ κατὰ τὸ ἐδ. 1 ὁριζομένη πλήρης πενταετὴς ὑπηρεσία διὰ τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς ὑπηρετοῦντας εἰς σχολεῖα περὶ ὧν προβλέπει ἡ περίπτωσις θ' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 13.

Ἄρθρον 15.

1. Συντάξιμος λογίζεται διὰ τοὺς τακτικοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς συμπληρώσαντας 25ετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν :

α) ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν χρόνος σπουδῶν ἐν Πανεπιστημίῳ ἢ Πολυτεχνείῳ ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἢ ἐν ἄλλῃ ὁμοτίμῳ πρὸς ταῦτα Σχολῇ, ἐὰν μετὰ τὰς σπουδὰς ταύτας ἀπεκτήθη πτυχίον ἀποτελοῦν κατὰ νόμον προσὸν εἰς τὸν κλάδον εἰς ὃν ὁ ὑπάλληλος ἀνῆκε κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

β) ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν χρόνος φοιτήσεως ἐν Κρατικαῖς Σχολαῖς ΤΤΤ. διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ΤΤΤ. Ὁ χρόνος οὗτος ὁρίζεται εἰς ἓν ἔτος ἐὰν ἡ ὑπηρεσία εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ τὸν καθορίσῃ.

γ) ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν χρόνος εἰς γεωργικὰς, δασολογικὰς ἢ δασοκομικὰς τοῦ Κράτους Σχολὰς διὰ το προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

δ) ἡ μὴ συμπίπτουσα πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἐκπαιδευτικὴ περίοδος τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων παρα τῇ Ἀστυνομικῇ Σχολῇ.

2 Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπολογισμοῦ χρόνου σπουδῶν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν δεκαετίαν.

Ἄρθρον 16

1. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ συνταξίμου χρόνου ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλῆρες ἔτος, ἐὰν εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς ἓξ μῆνας.

3. Ἐὰν ἀδυναμίᾳ ἐγγράφου ἀποδείξεως ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ὑπολογίζεται βεβαιουμένη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως τηρουμένης τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας καὶ τῶν περὶ ἀδυναμίας ἐγγράφου ἀποδείξεως διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τὴν εἴκην ταύτην δέον νὰ κλητεύηται καὶ τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 17.

1. Λογίζεται ηὐξημένος εἰς τὸ διπλάσιον ὁ χρόνος τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας τῶν μονίμων ἢ ἰσοβίων ἢ τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 13 παρ. 6' ἐκτάκτων ἀναπληρωτῶν, προσωρινῶν καὶ δοκίμων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ὁ διανυθεὶς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις :

α) ἐν Ἠπείρῳ καὶ Νήσοις, ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1912 μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1913.

β) ἐν Δυτικῇ Θράκῃ ἀπὸ 2 Μαΐου 1920 μέχρι τέλους 1922.

γ) ἐν Ἀνατολικῇ Θράκῃ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1920 μέχρι τέλους 1922.

δ) ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἀπὸ 2 Μαΐου 1919 μέχρι τέλους 1922.

ε) ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1912 μέχρι 1ης Δεκεμβρίου 1913 καὶ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι τέλους 1922.

στ) ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ὁ διανυθεὶς μέχρι 1ης Ἰουλίου 1935 ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τῆς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Συντακτικῆς Ἀποφάσεως «περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ κλπ.» καὶ μὴ συμπίπτων πρὸς τὰς εἰς τὰς προηγουμένας περιπτώσεις ἀναφερομένας χρονικὰς περιόδους. Ὁ οὕτω προσμετρούμενος συντάξιμος χρόνος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν δεκαετίαν.

2. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ὑπάγεται ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Νομῷ τῆς καταγωγῆς ἢ μονίμου ἐγκαταστάσεως τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν συζύγων των.

Γ' Ποσὸν συντάξεως.

Ἄρθρον 18.

Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ ὑπηρεσίας συνταξίμου μέχρις ἐτῶν 25, εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ δύο μὲν πεντηκοστὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου, καὶ κατὰ τρία πεντηκοστὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

Ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους καὶ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ ἓν εἰσέτι πεντηκοστὸν δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ ἀπολύσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τοῦ 1)3 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως ἐκ φυματιώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ἢ πεπτικῶν ὀργάνων ἢ τῶν σπονδύλων, ὁπότε ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἡμίσεως τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

Ὁ ὑπάλληλος ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπολυόμενος ἐὰν δὲν ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιοῦται βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν ἂν ἔχῃ μέχρι τεσσάρων ἐτῶν πραγματικὴν πολιτικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, προστιθεμένου μέχρι τῆς συμπληρώσεως 9ετοῦς τοιαύτης ὑπηρεσίας τοῦ ἑνὸς δευτέρου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον πλῆρες ἔτος ὑπηρεσίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποκλείεται ἡ καταβολὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 65 διμήνων ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἐπὶ παθόντος ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις συνίσταται :

α) ἐὰν οὗτος πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρωτηριασμὸν εἴτε παντελῆ, ἀχρηστίαν δύο ἄκρων μελῶν ἢ ἐξ ἄλλου παθήματος κατέστη ἀνίκανος παντελῶς καὶ διαρκῶς διὰ τὴν ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ σύνολον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 μεγίστου ὁρίου συντάξεως.

β') ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ἢ ἀκρωτηριασμὸν εἴτε παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς ἄκρου μέλους ἢ ἄλλο πάθημα καὶ κατέστη ἐκ τούτων παντελῶς καὶ διαρκῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἐξακολούθησιν μόνον τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὰ 2)3 τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 μεγίστου ὁρίου συντάξεως ἐὰν ἐξ ἄλλων διατάξεων δὲν δικαιοῦται μείζονος συντάξεως.

Ἄρθρον 21.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Ἀρείου Πάγου, Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου,

Δικαστικὸς Σύμβουλος, Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, πληρεξούσιος Ὑπουργὸς α' τάξεως καὶ τακτικὸς Καθηγητὴς Πανεπιστημίου, Πολυτεχνείου, Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς ἀπομακρυνόμενοι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ ἔχοντες εἴκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν λαμβάνουσιν ὡς προσαύξησιν τῆς συντάξεώς των δραχμὰς πεντακοσίας, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν διετίαν εἰς τὰς ἀνωτέρω θέσεις.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, συντρεχόντων δὲ τέκνων προστίθενται δύο μὲν δέκατα διὰ τὸ πρῶτον, ἀνὰ ἓν δὲ δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου.

Ἀποκαθισταμένου ἢ ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιουμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων, ἡ σύνταξις τῆς χήρας ἢ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων περιορίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κανόνα.

2. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ θανούσης ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπωλεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν μὲν κατὰ τὸν χρόνον τινὸς ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ὑπάρχῃ ἓν τέκνον ἡ σύνταξις αὐτοῦ συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα ὑπάλληλον ἢ συνταξιοῦχον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης, ἐὰν δ' ὑπάρχωσι πλείονα τοῦ ἑνὸς τέκνα προστίθεται ἀνὰ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν τέκνων, μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Ἀποκαθισταμένου ἢ ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιουμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἡ σύνταξις τῶν λοιπῶν περιορίζεται ἀναλόγως κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων, ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτήν, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας. Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινα τούτων διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἡ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοῦ τῆς συντάξεως.

4. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ ἄπορος χήρα μήτηρ ἢ ἡ φυσικὴ μήτηρ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 5 ἐδ. 2 κατὰ τὸ 1)4 μὲν ἂν δὲν ὑπάρχωσι δικαιοῦχα συντάξεως τέκνα, κατὰ τὸ 1)6 δὲ ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

Ἐκλιποῦσης τῆς χήρας μητρὸς ἢ τῆς φυσικῆς μητρὸς ἢ ἀπωλεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

5. Ἡ σύνταξις τῶν οἰκογενειῶν τῶν συνεπείᾳ τραύματος ληφθέντος ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων, ὡς καὶ τῶν συνεπείᾳ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς τετάρτης παραγράφου τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 θνησκόντων συνίσταται εἰς τὰ 3)4 τῆς ἀπονεμητέας εἰς τὸν θανόντα συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς 1 α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 20, συνετρεχόντων δὲ τέκνων προστίθενται 2)10 διὰ τὸ πρῶτον, ἀνὰ 1)10 δὲ δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μέχρις ὁλοκληρώσεως τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὸ 1)2 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὁρίζεται ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν.

Ἡ σύνταξις μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφὰς κατ' ἴσας μερίδας, δυναμένης ν' ἀπαιτηθῇ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ταύτης κεχωρισμένως.

Ἀποκαθισταμένης ἢ ἐκλειπούσης τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

3. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ἢ θανούσης ἡ σύνταξις ὁλόκληρος ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιώματος συντάξεως ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν γονέων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 6 ἡ σύνταξις κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

Ἄρθρον 24.

1. Ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ θανόντα ὑπάλληλον σύνταξις λογίζεται, ἂν μὲν οὗτος ἀπεβίωσε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἡ ὁριζομένη ἐν ἄρθροις 18. 19 καὶ 21. ἂν δ' ἀπεβίωσεν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἡ ὁριζομένη ἐν ἐδαφ. 1α' τοῦ ἄρθρου 20 καὶ τῷ ἄρθρῳ 21.

2. Θνήσκοντος τοῦ ὑπαλλήλου συνεπείᾳ τραύματος λαμβανομένου ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἐφαρμόζονται τὰ ἐν ἐδαφίῳ 5 τοῦ ἄρθρου 10 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 25.

Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ χωρὶς νὰ συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως ζ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 5 ἢ 6 πρόσωπα τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ ἂν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων τούτων δικαιοῦνται εἰς χρηματικὸν βοήθημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 19.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀναγνώρισις καὶ προστασία δικαιώματος.

Ἄρθρον 26.

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς πολιτικὴν σύνταξιν ἢ αὔξησιν τοιαύτης συντάξεως ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς πενταετίας, ἀφ' ἧς τὸ δικαίωμα ἐγεννήθη, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ὁ ὑπάλληλος κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὑπήγετο ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχου εἰς τὴν Γενικὴν Δ)σιν Δημ. Λογιστικοῦ, αἴτησιν ἥτις παραπέμπεται μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Ἐὰν ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ἡ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 27.

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἡ αἴτησις πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ὑποβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ὁ ὑπάλληλος ὑπήγετο.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεβίωσεν πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίας, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ἡ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις ὑποχρεοῦται νὰ διαβιβάσῃ ἀντίγραφον μὲν ταύτης εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ δὲ πρωτότυπον εἰς τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ ὑπάλληλος ἔπαθεν ἵνα ἐνεργηθῶσι τὰ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐδαφίοις ὁριζόμενα.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθέτει εἴς τινα τῶν παρ' ᾧ προεδρεύει Πρωτοδικείῳ Δικαστὴν νὰ προβῇ εἰς ἐνόρκους ἀνακρίσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου, τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ Δικαστὴς ἐξετάζει αὐτεπαγγέλτως τὸν κατὰ τὸ πάθημα ἄμεσον τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου προϊστάμενον, ἂν ὑπάρχῃ τοι-

οὗτος, συναδέλφους τοῦ παθόντος καὶ πάντα ἄλλον δυνάμενον νὰ γνωρίζῃ περὶ τοῦ παθήματος τούτου.

Τὴν ἀνάκρισιν τῶν μαρτύρων, διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Δικαστοῦ δύναται, κατὰ παραγγελίαν τούτου, νὰ ἐνεργήσῃ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος τοῦ τόπου, ἔνθα οἱ μάρτυρες οὗτοι διαμένουσιν.

4. Ὁ Δικαστὴς μετὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἀνακρίσεων ὑποβάλλει ταύτας, μετ' ἠτιολογημένου πορίσματός του, πρὸς τὸν παραγγείλαντα τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, ὅστις διορίζει πρὸς ἐξέτασιν τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου, ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἀπὸ τὸν θεράποντα ἰατρὸν τοῦ παθόντος καὶ δύο στρατιωτικοὺς ἰατροὺς ἢ ἐλλείψει τοιούτων ἐπιστήμονας πολιτικοὺς ἰατροὺς, ὑποδεικνυομένους ὑπὸ τοῦ Φρουραρχείου τοῦ τόπου ἔνθα ὁ παθὼν ὑπάλληλος διαμένει ἢ ἐλλείψει Φρουραρχείου ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τούτου.

Μὴ ὑπάρχοντος θεράποντος ἰατροῦ ἢ ἀποβιώσαντος ἢ ὄντος ἀγνώστου διαμονῆς ἢ διαμένοντος μακρὰν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ παθὼν ὑπάλληλος διαμένει, διορίζεται ἀντὶ τούτου στρατιωτικὸς ἢ πολιτικὸς ἰατρὸς ὑποδεικνυόμενος κατὰ τ' ἀνωτέρω

Τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἀπουσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα οἱ λοιποὶ ὡς ἄνω ἰατροὶ ἑδρεύουσιν ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τούτων ἔνορκος αὐτοῦ βεβαίωσις ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου περὶ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ α' τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου θεμάτων.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα γνῶσιν τῶν ἀνακρίσεων ἔχουσα δ' ὑπ' ὄψει καὶ τὴν 3ην παράγραφον τῆς ζ' περιπτώσεως του ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀποφαίνεται μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκοῦς ἠτιλογημένης γνωματεύσεώς της, περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προῆλθε προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ μή, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὸ ἐδ. 1α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 20 ἀνικανότητος.

Ἐὰν καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ ἐπελθόντος θανάτου, ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ δύναται πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωματεύσεώς της νὰ ζητῇ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἢ τῆς καταθέσεως τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἢ νὰ ζητῇ παρ' οἱασδήποτε ἀρχῆς πληροφορίας χρησίμους διὰ τὴν μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

6. Ὁ φάκελλος τῶν ἀνακρίσεων μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς ἀποστέλλεται διὰ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειον. Ἐπιτροπὴν, ἥτις, μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐὰν αὕτη κρινομένη ἀναγκαία εἶναι δυνατή, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ παρ. α' θεμάτων.

Τὸ ἀδύνατον τῆς ἐνώπιον τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς προσελεύσεως τοῦ παθόντος πιστοποιεῖ, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ λόγων ὑγείας, ἡ ἀρχικῶς ἐξετάσασα τριμελὴς ἰατρικὴ ἐπιτροπὴ, ἐὰν δὲ περὶ ἄλλης φύσεως αἰτιῶν, ἡ ἐνεργήσασα τὰς ἀνακρίσεις ἀρχή.

Ἡ Ἀνωτάτη Στρατιωτικὴ Ὑγ. Ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος τοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν του, ὑποχρεοῦται νὰ γνωματεύσῃ ἀσχέτως τῆς θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς περὶ τούτου γνώμης της, περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος καὶ τοῦ βαθμοῦ αὐτῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 20.

7. Ἡ Ἀνωτάτη τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ, πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωματεύσεώς της δύναται νὰ ζητήσῃ εἴτε συμπλήρωσιν τῶν ἀνακρίσεων. ἢ τῆς γνωματεύσεως τῆς τριμελοῦς ὡς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς, ἢ τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, εἴτε πληροφορίας παρ' οἱασδήποτε Δημοσίας ἢ ἄλλης ἀρχῆς, χρησίμους πρὸς μόρφωσιν τῆς κρίσεώς της.

Ἅπαξ ὅμως ἀποφηναμένη, δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐκτὸς ἐὰν προκληθῇ πρὸς τοῦτο διὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ γνωμάτευσις τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται ὑπὸ ταύτης μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Ἡ συνεπείᾳ νέας αἰτήσεως επανάληψις τῆς ἀνωτέρω διαδικασίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος ἐκτὸς ἂν ἐνεργήθη κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

8. Ἐπὶ ὑπαλλήλων παθόντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ τριμελὴς Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν θεράποντα τοῦ παθόντος ὑπαλλήλου ἰατρὸν καὶ δύο ἐπιστήμονας ἰατροὺς ἢ μὴ ὑπάρχοντος θεράποντος ἢ ἀποβιώσαντος ἢ ὄντως ἀγνώστου διαμονῆς ἢ διαμένοντος μακρὰν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ παθὼν ὑπάλληλος διαμένει, ἀπὸ τρεῖς ἐπιστήμονας ἰατροὺς διοριζομένους ὑπὸ τῆς οἰκείας διπλωματικῆς ἀρχῆς τῆς ἑδρευούσης ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ ὁ παθὼν ὑπάλληλος ἔπαθεν καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, ὑπὸ τῆς οἰκείας Προξενικῆς ἀρχῆς. ἡ ἀρχὴ δ' αὕτη, πρὸς ἣν διαβιβάζεται τὸ πρωτότυπον τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 αἰτήσεως, ἐνεργεῖ καὶ τὰς κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 καὶ 4 ἀνακρίσεις.

Τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ἀπουσιάζοντος ἐκ τοῦ τόπου, ἔνθα οἱ λοιποὶ ὡς ἄνω ἰατροὶ ἑδρεύουσιν ὑποβάλλεται εἰς τὴν κρίσιν τούτων ἔνορκος βεβαίωσις αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ α' τοῦ ἐδαφ. 5 θεμάτων, συντασσομένη ἐνώπιον διπλωματικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς ἢ Εἰρηνοδίκου.

Ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν ἀλλοδαπῇ διαμένῃ τυχὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἡ τριμελὴς Ἐπιτροπὴ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν τοῦ τόπου ἔνθα ὁ ὑπάλληλος διαμένει, μετὰ τὴν εἰς αὐτὸν διαβίβασιν τῶν ἀνωτέρω ἀνακρίσεων, κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τοῖς ἐδαφίοις 4, 5 καὶ 6.

9. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, δύναται ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ αἰτοῦντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του, ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, ὅτε καὶ ἐκκαθαρίζονται ἐν αὐτῇ τῇ πράξει ἢ ἀποφάσει τὰ ἔξοδα καὶ τέλη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διατάξεων περὶ ἐκκαθαρίσεως ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

10. Ἡ γνωμάτευσις τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Συνέδριον μόνον ὅταν δι' αὐτῆς κρίνονται περιστατικὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἰδιάζουσαν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης γνῶσιν, εἶναι δὲ ὁμόφωνος καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνωμάτευσιν τῆς τριμελοῦς κατὰ τὸ ἐδάφ. 5 καὶ 8 Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 28.

Ἐπὶ ὑπαλλήλου παθόντος ἐκ πολεμικῶν γεγονότων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου αἴτησις, ἂν ὑπάρχῃ ἀντικειμενικὴ ἀδυναμία ἐνεργείας τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἐγγυτέραν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἀρχήν, ἥτις διορίζει τοὺς ἰατροὺς καὶ ἐνεργεῖ τὰς ἀνακρίσεις ἢ ἀναθέτει τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν εἰς ἄλλην ἐπιτόπιον πολιτικὴν ἀρχήν.

Ἄρθρον 29.

Διὰ τὸν στρατευθέντα ὑπάλληλον τὸν ὑποστάντα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας πάθημα, παρέχον δικαίωμα συντάξεως κατὰ τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις, αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς συνέβη τὸ πάθημα αἱ συνέπειαι τούτου καὶ ὁ βαθμὸς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 1α καὶ β' τοῦ ἄρθρ. 20 ἀνικανότητος, βεβαιοῦνται ὡς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 30.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1β' καὶ τὸ ἄρθρον 6 ἐδάφ. 1α' ἀνικανότης τῶν τέκνων ἢ τοῦ πατρὸς βεβαιοῦται διὰ γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ γνωμάτευσις αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

Ἄρθρον 31.

1. Τὰ ἀφορῶντα τὸν κανονισμὸν τῶν πολιτικῶν συντάξεων καὶ τὴν ἐν γένει ἀναγνώρισιν ἢ προστασίαν τοῦ δικαιώματος τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πολιτικῶν συντάξεων διέπονται ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» καὶ τοῦ Β. Δ. τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1923 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Ἰουλίου 1923 κλπ.», ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

2. Κατὰ τῶν ἐπὶ συντάξεως πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπιτρέπονται μόνον τὰ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Δ)τος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» ὁριζόμενα τακτικὰ καὶ ἔκτακτα ἔνδικα μέσα.

3. Εἶναι ἀπαράδεκτος πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὴν ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου κατὰ πράξεως καὶ ἀποφάσεως σχετικῆς μὲ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως, ἂν δὲν προσαρτᾶται γραμμάτιον βεβαιοῦν τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταβολὴν δραχμῶν ἑκατόν.

4. Αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως ἢ τὴν ἄσκησιν ἐνδίκου μέσου ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων ποσῶν.

5. Ἕκαστος συνταξιοῦχος ὑποχρεοῦται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τῆς συνταξιοδοτικῆς αὐτοῦ καταστάσεως νὰ καθιστᾷ αὐτὴν γνωστὴν εἰς τὴν Γεν. Δ)σιν Δημοσίου Λογιστικοῦ ἢ τὸ Ὑπουργεῖον Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἁρμόδιον.

Ἐὰν ἐκ τῆς τυχὸν παραλείψεως τῆς ἀναγγελίας ἐπέλθῃ ζημία εἰς τὸ Δημόσιον λόγῳ ἀχρεωστήτως καταβληθείσης συντάξεως, ὁ συνταξιοῦχος στερεῖται τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς μῆνας ὑποχρεούμενος παραλλήλως νὰ ἀνορθώσῃ καὶ τὴν προκληθεῖσαν ζημίαν. Τὸ ποσὸν τῆς ζημίας βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

Ἄρθρον 32.

1. Ὁ στρατιωτικὸς δικαιοῦται εἰς ἰσόβιον σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐὰν συντρέχωσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 33.

2. Στρατιωτικὸς νοεῖται ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης, τὴν Πολεμικὴν Ἀεροπορίαν καὶ τὴν Χωροφυλακήν, εἰς πᾶν δηλαδὴ ὅπλον, σῶμα, κλάδον ἢ εἰδικότητα αὐτῶν, ὡς ἀξιωματικός, ἀνθυπασπιστὴς ἢ ὁπλίτης καθὼς καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς δυνάμει νόμου ἀντιστοιχῶν ἢ ἐξομοιούμενος, ἐξαιρέσει τοῦ Προέδρου, τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τῶν Μονίμων μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

3. Ὅπου ἐν τῷ παρόντι ἀναφέρεται ἀξιωματικός, ἀνθυπασπιστὴς ἢ ὁπλίτης τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νοεῖται ἅμα καὶ ὁ ἀντίστοιχος τοῦ στρατοῦ τῆς θαλάσσης, τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν ἐν τοῖς νόμοις ἀντιστοιχίαν.

Ἄρθρον 33.

1. Ὁ μόνιμος στρατιωτικὸς δικαιοῦται εἰς σύνταξιν :

α') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῶν τάξεων καὶ ἔχῃ εἰκοσιπέντε ἐτῶν τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

β') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καὶ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἀμέσως πρὸ τῆς καταλήψεως ὑπὸ τούτου ἔχῃ διετῆ συνεχῆ πραγματικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων ἀκουσίως αὐτοῦ καὶ ἔχῃ δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Ἐὰν ἡ ἀκουσία ἀπομάκρυνσις ὀφείλεται εἰς κατάργησιν θέσεως, ἀρκεῖ δεκαετὴς συντάξιμος ὑπηρεσία, ἐὰν δὲ εἰς μὴ ἀποδοχὴν τῆς περὶ ἀνακατατάξεως αἰτήσεως τοῦ διανύοντος ἐθελουσίαν ὑποχρέωσιν, ἀπαιτεῖται εἰκοσαετὴς τοιαύτη.

δ') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ τῶν τάξεων λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ βεβαιουμένης κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις καὶ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

ε') ἐὰν ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῶν τάξεων καὶ καταστῇ σωματικῶς ἢ διανοητικῶς ἀνίκανος συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ συνέπειαι τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος παρέχουσι δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἂν ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς ἑξαμήνου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῶν τάξεων.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς προελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χρόνια νοσήματα, ἅτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατατάξεως τοῦ στρατιωτικοῦ.

Ὡς σχετιζομένη πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν λογίζεται καὶ ἡ ἐν πολέμῳ ἢ ἐν ἐπιστρατεύσει μετακίνησις τοῦ στρατιωτικοῦ εἴτε λόγῳ ἀδείας εἴτε πρὸς ἐπιστροφὴν εἰς τὴν ἑστίαν του μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων ἀπόλυσίν του καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπ' αὐτῆς.

2. Ἀποδεικνυομένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταῖσμα τοῦ στρατιωτικοῦ δὲν γενᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

3. Ὁ θάνατος τοῦ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ἢ ἐν πολεμικῇ ἀποστρατείᾳ διατελοῦντος στρατιωτικοῦ θεωρεῖται ἐπελθὼν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1.

4. Ὁ μὴ μόνιμος στρατιωτικὸς δικαιοῦται εἰς σύνταξιν μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις α' καὶ ε' τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Ἄρθρον 34.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου ταμείου, ἔχουσιν ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῶν περιπτώσεων α', γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 33 :

α') οἱ μόνιμοι ἰδιῶται τεχνῖται τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

β') αἱ ἀδελφαὶ νοσοκόμοι τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ἀέρος, ὡς καὶ αἱ ἀδελφαὶ οἰκονόμοι τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ.

γ') οἱ πολιτικοὶ μάγειροι καὶ οἱ ὑπηρέται τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

δ') οἱ ἀγγελιαφόροι τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, οἱ προσλαμβανόμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 τοῦ νόμου ΓΨΘ' τοῦ 1911 καὶ μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἀποστράτων.

Ἄρθρον 35.

Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχει ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33 τὸ προσωπικὸν τῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Κράτους ἐπιτασσομένων ἐμπορικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 36.

Δικαιοῦται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξομοιούμενος πρὸς στρατιώτην πᾶς μὴ ἐστρατευμένος πολίτης ἀδιακρίτως φύλου, ὅστις ὑπέστη μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητός του εἴτε ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας εἴτε ἕνεκα τῆς ἐκτελέσεως στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀποσκοπούσης τὴν ἄμυναν τῆς χώρας ἢ τὴν τήρησιν δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, παρασχεθείσης δὲ ἀποδεδειγμένως προσκλήσει τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς, ἐὰν αἱ ἐκ τοῦ παθήματος

συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ ἐπενεγκόντος αὐτὴν λόγου.

Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ προσλαμβανομένων ἡμερομισθίων τεχνιτῶν.

Ἄρθρον 37.

1. Οἱ ἐθελονταὶ ὁπλῖται τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ὡς καὶ οἱ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς ἔχουσι δικαίωμα ἐπιλογῆς ἀσκούμενον ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς των τῶν τάξεων μεταξὺ τῆς ἀποζημιώσεως ἢ χρηματικῆς ἀμοιβῆς, ἣν ὁρίζουσιν οἱ ἑκάστοτε κείμενοι νόμοι καὶ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως.

Ἡ μὴ ἄσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπιλογῆς ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἐπάγεται ἀπώλειαν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος.

Ἀπορριπτομένης ἀμετακλήτως τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόληψις τῆς κατὰ νόμον ἀποζημιώσεως ἢ ἀμοιβῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 38.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἔχουσιν:

α') ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροις 33 ἕως 37 ἀναφερομένων θανόντος μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροις 33 ἐδ. 1 καὶ 34 ἀναφερομένων θανόντος μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς τουλάχιστον συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἢ ἡ χήρα τινὸς τῶν ἐν ἄρθροις 33 ἕως 37 ἀναφερομένων ἐν ὑπηρεσίᾳ θανόντος ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33, ὡς καὶ ἡ χήρα τοῦ θανόντος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36.

Ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν, ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἓξ μηνῶν πραγματικὴ συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου της ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐπὶ τοὐλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της.

Ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου ἐγεννήθη τέκνον ἡ χήρα δικαιοῦται εἰς σύνταξιν καὶ μὴ ὑπαρχόντων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὅρων.

Ἡ χήρα ἐπίσης καὶ μὴ ὑπαρχόντων τῶν ὅρων τούτων δικαιοῦται εἰς σύνταξιν εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 33. ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ συζύγου της ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις δ' καὶ ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36, ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη πρὸ τοῦ τραύματος ἢ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἀναμφισβητήτου ἐκδηλώσεως τῆς νόσου, ἐξ ὧν ἡ ἀνικανότης ἢ ὁ θάνατος τοῦ συζύγου της.

β') τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποίητα τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους θανόντος ἢ τὰ φυσικὰ τέκνα μητρὸς δικαιουμένης συντάξεως κατὰ τὴν β' περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 34 ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 36 ἐξ ἰδίου παθήματος ἢ ὑπηρεσίας. ἐὰν τὰ μὲν θήλεα εἶναι ἄγαμα τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα, ἢ ἐνήλικα μὲν ἀλλ' ἄγαμα καὶ διαρκούσης τῆς ἀνηλικιότητός των κατέστησαν ἀνίκανα πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἡ ὑπαιτιότητι τοῦ συζύγου ἢ ἡ κοινῇ ὑπαιτιότητι διαζευχθεῖσα θυγάτηρ ἐξομοιοῦται ἀπὸ τῆς διαζεύξεώς της πρὸς ἄγαμον, ὡς καὶ ἐκείνη δι' ἣν ἡ περὶ διαζυγίου δίκη διεκόπη βιαίως συνεπείᾳ θανάτου τοῦ ἀνδρός, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄποροι.

2. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ, ἥ, ἐφ' ὅσον παραμένει ἄγαμος, ἡ φυσικὴ μήτηρ, ἂν εἶναι ἄποροι συνέζων δὲ μετὰ τοῦ υἱοῦ των ἢ συνετηροῦντο ὑπ' αὐτοῦ.

Τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω δικαίωμα τῆς μητρὸς παραμένει καὶ ἂν ἔτι ἡ χήρα σύζυγος καὶ τὰ τέκνα ἐκλίπωσιν ἢ ὁπωσδήποτε ἀπολέσωσι τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα.

Ἄρθρον 39.

1. Ἐὰν ὁ ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 33 ἕως 37 ἀναφερομένων θανὼν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἢ ὁ ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 33 ἐδ. 1 καὶ 34 ἀναφερομένων θανὼν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς τουλάχιστον συνταξίμου ὑπηρεσίας ἢ ὁ ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 33 ἕως 35 ἀναφερομένων θανὼν ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33 ἢ ὁ θανὼν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 36, ἦτο ἄγαμος ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει ἄνευ τέκνων δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου:

α) ὁ ἄπορος πατὴρ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου τοῦ τέκνου του, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του ἄλλως ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 60οῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του, ἢ ἐὰν εἶναι ἄπορος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

β) μὴ ὑπάρχοντος πατρὸς ἢ θανόντος ἔστω καὶ πρὸ τῆς κτήσεως δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἡ ἄπορος χήρα μήτηρ, ἐπὶ φυσικοῦ τέκνου ἡ ἄπορος φυσικὴ μήτηρ, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμος καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί.

2. Ἐν περιπτώσει διαζεύξεως τῶν γονέων δικαιοῦνται συντάξεως ἡ ἄπορος μήτηρ καὶ αἱ ἄποροι ἄγαμοι ἀδελφαί, ἂν ὁ θανὼν ἀποδεδειγμένως συνέζη μετὰ τούτων ἢ συνετήρει καὶ ἐπροστάτευεν αὐτὰς πρὸ τοῦ θανάτου του, ἂν δ' οὗτος συνετήρει ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ ἡ σύνταξις ἀνήκει εἰς ἀμφοτέρους τούτους.

Ἐὰν οὐδένα τούτων συνετήρει ἢ μετ' οὐδενὸς συνέζη ἐφαρμόζονται τ' ἀνωτέρω ἐν ἐδαφίῳ 1 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 40.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 δικαίωμα ἐπιλογῆς μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἄρθρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὑπολογισμὸς Συντάξεως.

Α') Συντάξιμος μισθός.

Ἄρθρον 41.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζονται αἱ στρατιωτικαὶ ἐν γένει συντάξεις λαμβάνεται ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ὁριζομένου διὰ τῶν ἑκάστοτε σχετικῶν διατάξεων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἑτέρας προσαυξήσεως καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν βαθμὸν ὃν φέρει ἢ λαμβάνει κατὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων ἀπομάκρυνσίν του ὁ στρατιωτικός.

2. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

α) 85ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ μέχρι δραχμ. 4.000.

β) 80 ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἀπὸ δραχ. 4.001—10.500.

γ) 70ο)ο ἐπὶ μισθοῦ ἀπὸ δρχ. 10.501—13.000.

δ) 65 ο)ο ἐπὶ μισθοῦ ἀπὸ δρχ. 13.001—14.000.

ε) 60ο)ο ἐπὶ μισθοῦ ἀπὸ δρχ. 14.001 καὶ ἄνω.

3. Ὡς συντάξιμος μισθὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις ὁρίζονται διὰ τοὺς κάτωθι, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀντιστοίχους βαθμοὺς τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ κατὰ τὴν ἰσχύουσαν δι' αὐτοὺς ἀντιστοιχίαν, τὰ ἑξῆς ποσὰ λαμβανόμενα ἐξ ὁλοκλήρου.

Ἐνωμοτάρχου, ἐπιλοχίου καὶ ἐπισμηνίου δραχμ. 1.600.

Ὑπενωμοτάρχου, λοχίου καὶ σμηνίου δραχ. 1.300.

Χωροφύλακος, δεκανέως καὶ ὑποσμηνίου δραχ. 1.150.

Στρατιώτου καὶ σμηνίτου δραχμ. 1.000.

4. Ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς συνεπλήρωσε πενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ τοῦ πέμπτου ἔτους λογιζομένου πλήρους ἐὰν ἀποτελῆται ἀπὸ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας καὶ εἴκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἐνεργείας τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ καὶ ἂν ἔτι δὲν ὑπάρχῃ ἀνώτερος βαθμὸς ἐν τῇ εἰδικῇ αὐτοῦ ἱεραρχίᾳ.

5. Διὰ τοὺς ἐν ἐδαφίῳ 3 ἀναφερομένους συντρεχούσης περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προστίθενται εἰς τὸν μισθὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου, ἐπιλοχίου καὶ

ἐπισμηνίου καὶ τῶν ἀντιστοίχων βαθμῶν τοῦ κατὰ θάλασσαν στρατοῦ δραχμαὶ τετρακόσιαι.

6. Διὰ τοὺς κατωτέρω στρατιωτικοὺς ἡ σύνταξις κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ ὡς κάτωθι βαθμοῦ:

α') διὰ τοὺς ἀρχιτεχνίτας πάσης κατηγορίας τοὺς ἀπομακρυνομένους ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς μετὰ εἰκοσιπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας καὶ διὰ τοὺς ἐκ τούτων λοχαγοὺς βαθμοῦ ταγματάρχου, ὑπολοχαγοὺς καὶ ἀνθυπολοχαγοὺς βαθμοῦ λοχαγοῦ καὶ ἀνθυπασπιστὰς βαθμοῦ ὑπολοχαγοῦ.

β') διὰ τοὺς ἀπομακρυνομένους τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ξηρᾶς ἐπιλοχίας καὶ λοχίας μονίμους τεχνίτας βαθμοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ τοὺς δεκανεῖς, βαθμοῦ ἐπιλοχίου.

γ') διὰ τοὺς ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποδεδειγμένως παθόντας ἐπισμηνίας, σμηνίας ἢ ὑποσμηνίας εἴτε ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων εἴτε ἐν γένει ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἀεροπορικῆς των ὑπηρεσίας καὶ καταστάντας ἀνικάνους ὅπως παραμείνωσιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν βαθμοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

7. Ἂν ὁ στρατιωτικὸς συνεπείᾳ τραύματος ληφθέντος ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ὑποστῇ στέρησιν τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρωτηριασμὸν δύο ἄκρων ἢ διαρκῆ ἀπώλειαν τῶν διανοητικῶν του δυνάμεων βεβαιουμένην μετὰ διετῆ τοὐλάχιστον νοσηλείαν ἐν δημοσίῳ Ψυχιατρείῳ, συντάξιμος μισθὸς εἶναι ὁ ἀνήκων εἰς τὸν κατὰ δύο βαθμοὺς ἀνώτερον βαθμὸν ἐκείνου ὃν ἔφερεν ἢ ἔλαβε κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του.

Ἂν ἐφαρμοζομένης καὶ τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐδαφίου 4 δὲν ὑπάρχωσι δύο ἀνώτεροι βαθμοὶ προστίθενται εἰς τὸν συντάξιμον μισθὸν δραχ. 1.000, ἂν δ' ὑπάρχῃ εἷς μόνον προστίθενται εἰς τὸν συντάξιμον μισθὸν τοῦ ἀνωτέρω βαθμοῦ δραχμαὶ 500.

Ἄρθρον 42.

1. Ὡς μισθὸς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 35 προσώπων λαμβάνεται ὁ τῶν πρὸς οὓς ἐξομοιοῦνται ταῦτα συμφώνως πρὸς τοὺς ἐκάστοτε ἰσχύοντας νόμους.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος οἱ μαθηταὶ τῶν στρατιωτικῶν Σχολῶν ἀξιωματικῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς λοχίας ἢ σμηνίας πλὴν τῶν τῆς τελευταίας ταξεως ἐξομοιουμένων πρὸς ἀνθ)στὰς ἢ ἀρχικελευστὰς ἢ ἀρχισμηνίας.

Οἱ μαθηταὶ τῆς μὲν τελευταίας τάξεως στρατιωτικῶν σχολῶν ὑπαξιωματικῶν (λοχιῶν ἢ σμηνιῶν) ἐξομοιοῦνται πρὸς δεκανεῖς τῶν δὲ λοιπῶν τάξεων, ὡς καὶ οἱ μαθηταὶ ὁμοίων σχολῶν δεκανέων ἢ ὑποσμηνιῶν ἐξομοιοῦνται πρὸς στρατιώτας.

Β') Συντάξιμος ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 43.

1. Συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι ἡ πράγματι παρεχομένη ὑπὸ τῶν διατελούντων ὑπὸ τοὺς ἐν ἄρθροις 32 ἐδ. 2 καὶ 34 ὅρους.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν θεωρεῖται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος πάσης ἀδείας κανονικῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ὡς καὶ ὁ χρόνος διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως, ὡς καὶ ὁ χρόνος πολεμικῆς ἀποστρατείας καὶ πολεμ. διαθεσιμότητος, μέχρι καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

3. Δὲν θεωρεῖται συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς παρανόμου ἀπουσίας καὶ τῆς λιποταξίας, ὁ χρόνος τῆς παρ' οἱουδήποτε Δικαστηρίου καταγνωσθείσης ποινῆς, καθ' ὃ διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον ἐξετίθη, ὁ χρόνος τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς δικαστικῆς προφυλακίσεως, ἐκτὸς ἂν ἐπηκολούθησε ταύτης ἀθώωσις ἢ ἀπαλλαγή.

4. Δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας ἂν αὕτη ἐχρησίμευσε πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος συντάξεως ἐκ δημοτικῶν ταμείων, ἢ ἂν δι' αὐτὴν κατεβλήθη ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις ἢ χρηματικὴ ἀμοιβή.

5. Ὡσαύτως δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος ὁ πέραν τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ στρατιωτικοῦ διανυθεὶς χρόνος ὑπηρεσίας.

6. Ἡ δι' ἀνακλήσεως εἰς ἐνέργειαν ὑπηρεσία τῶν ἐφέδρων ἐν γένει στρατιωτικῶν ὑπολογίζεται μόνον μέχρι τῆς καταλήψεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ καθωρισμένου διὰ τὸν βαθμὸν των ὁρίου ἡλικίας τῆς ἐφεδρείας.

Ἡ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπηρεσία τῶν ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 1 ὑπηρετούντων κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἢ ἐφεξῆς εἶναι συντάξιμος ἐφ' ὅσον πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου.

8. Ἡ ὑπηρεσία τῶν συμφώνως τῷ Νόμῳ 6163 καταταξσομένων ναυτοπαίδων δὲν θεωρεῖται συντάξιμος εἰ μὴ ἀπὸ τῆς προαγωγῆς αὐτῶν εἰς προτάκτους.

Ἄρθρον 44.

1. Συντάξιμος ἐπίσης λογίζεται προσμετρουμένη εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπηρεσίας :

α') ὁ χρόνος τῆς ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς Σχολείοις ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς μαθητείας τοῦ στρατιωτικοῦ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Διὰ τοὺς μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1935 ἀξιωματικοὺς τοὺς προελθόντας ἐκ τῆς Σχολῆς τῶν Ναυτικῶν Δοκίμων, ὁ χρόνος τῆς ἐν ταύτῃ μαθητείας λογίζεται συντάξιμος ἀσχέτως ἡλικίας.

β') ὁ χρόνος πάσης συνταξίμου δημοσίας πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὸ συντάξιμον τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας κρίνεται κατὰ τὰς περὶ συντάξεων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διατάξεις.

γ') ὁ χρόνος τῆς παρὰ τῇ Κρητικῇ ἢ Σαμιακῇ Πολιτείᾳ δημοσίας ἐμμίσθου πολιτικῆς ἢ στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

δ') ὁ χρόνος τῆς ἐν πρώην Ἀστυφυλακῇ ὑπηρεσίας.

ε') ὁ χρόνος τῆς ἐν τῷ Μακεδονικῷ καὶ Βορειοηπειρωτικῷ Ἀγῶνι ὑπηρεσίας.

στ') ὁ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ στρατιωτικοῦ χρόνος τῆς ἐν τῇ στρατιωτικῇ τυπογραφίᾳ ὑπηρεσίας πρὸ τῆς κατατάξεώς του ἐν τῷ στρατῷ.

ζ') ἡ προηγουμένη ὑπηρεσία ὡς ἡμερομισθίου ἡ παρασχεθεῖσα μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας ἐν τοῖς Συνεργείοις τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ ὑπὸ τοῦ κατασχεθέντος ὡς μονίμου εἰς τὸ Π. Ναυτικὸν ἐν γένει ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ καταταχθέντος ὡς τοιούτου μετέπειτα εἰς τὴν Πολεμικὴν Ἀεροπορίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπηρετοῦντος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μονίμου στρατιωτικοῦ εἴτε εἰς τὸ Πολ. Ναυτικὸν εἴτε εἰς τὴν Πολ. Ἀεροπορίαν. Ὁμοίως ἡ προϋπηρεσία ὡς ἰδιώτου ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει εἰς ἀεροπορικὴν μονάδα τῶν μονίμων ἰδιωτῶν τεχνιτῶν τῆς Ἀεροπορίας.

η') ὁ ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ 17ου ἔτους τῆς ἡλικίας χρόνος ὑπηρεσίας ὡς ἰδιωτῶν εἰς ἀεροπορικὰς μονάδας τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ νόμου 4323 καταταχθέντων ὡς ἐθελοντῶν τεχνιτῶν ἢ ἀρχιτεχνιτῶν.

θ') ἡ πρὸ τοῦ νόμου 345 τοῦ 1915 ὑπηρεσία τῶν ὁπωσδήποτε ταχθέντων ἢ προσληφθέντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν φάρων καὶ ὑπὸ οἱανδήποτε ἰδιότητα ὑπηρετησάντων εἰς φάρους φανούς, ἢ σηματοφόρους.

ι') ἡ προγενεστέρα δικηγορικὴ ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετούντων ὡς Δικαστικῶν Συμβούλων, ἐφαρμοζομένων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ταύτης τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 13 ἐδάφ. δ' παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

ια') ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐδάφ. δ' ἀγγελιαφόρων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὡς κλητήρων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν ἢ τῷ Ναυτικῷ Ἀπομαχικῷ Ταμείῳ.

ιβ') ὁ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1920 μέχρι 31ης Δεκεμ-

βρίου 1922 διαρρεύσας χρόνος τῶν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἢ ἀλλαχοῦ τῆς ἀλλοδαπῆς καταφυγόντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, τῶν καταταγέντων μεταγενεστέρως εἰς τὸν ἐνεργὸν στρατόν, καθὼς καὶ τῶν μονίμων λογίζεται ὡς τοιοῦτος ἐν ἐνεργῷ ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίᾳ, μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνταξίμου χρόνου.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 45.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 44 ὑπηρεσίαι δὲν δύναται νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετοῦς τοὐλάχιστον πραγματικῆς ὑπηρεσίας πληρούσης τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 43, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως θανάτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ.

2. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πενταετὴς ὑπηρεσία, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀπολυθέντος διὰ κατάργησιν θέσεως, ἢ διὰ σωματικὴν ἢ διανοητικὴν ἀνικανότητα συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 46.

Συντάξιμος λογίζεται διὰ τοὺς στρατιωτικούς, τοὺς συμπληρώσαντας 25ετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ὁ μὴ συμπίπτων πρὸς ἄλλην συντάξιμον ὑπηρεσίαν χρόνος δύο ἐτῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν Πανεπιστημίῳ ἢ Πολυτεχνείῳ ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς, ἐὰν μετὰ τὰς σπουδὰς ταύτας ἀπεκτήθη πτυχίον ἀποτελοῦν κατὰ νόμον προσὸν διὰ τὴν κατάταξίν των εἰς τὸν κλάδον εἰς ὃν ὁ στρατιωτικὸς ἀνήκει κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 47.

1. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς κατατάξεως τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς τὰς τάξεις μέχρι τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἢ μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 34 ἀναφερομένων ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ περὶ κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ ἐγγράφου μέχρι τῆς τοιαύτης τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως, ἢ μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου.

Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ στρατιωτικοῦ λογίζεται γενομένη δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ἡ σχετικὴ διοικητικὴ πρᾶξις.

Ἐν ἐλλείψει δημοσιεύσεως λογίζεται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς διοικητικῆς πράξεως.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ συνταξίμου χρόνου ἔλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλῆρες ἔτος, ἐὰν εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 48.

1. Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἐδάφ. ε στρατιωτικῶν, τῆς ἐν ἄρθρῳ 44 ἐδαφ. 1α μαθητείας, ὡς καὶ ἐν ἄρθρῳ 34 ἐδαφ. β΄. ἀδελφῶν νοσοκόμων, ὑπολογίζεται διπλάσιος διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τοῦ Κράτους, ὡς καὶ τῆς πρὸ καὶ μετὰ ταύτην ἐπιστρατεύσεως, ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει πρὸς χρόνον διαθεσιμάτητος ἢ ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως.

2. Ὡσαύτως ὑπολογίζεται διπλάσιος ὁ χρόνος καθ' ὃν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 ἐδ. 2 στρατιωτικός :

α) ὑπηρέτησεν ἐν τμήματι Στρατοῦ κατέχοντι ξένην χώραν ἐν εἰρήνῃ.

β) διετέλεσεν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐκ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων ἐὰν οὗτος ἀποδεδειγμένως ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον του.

γ) μετέσχεν εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἢ Βορειοηπειρωτικὸν ἀγῶνα ὡς στρατιωτικός.

δ) διετέλεσεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ποτὲ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃ διάστημα ὑπηρέτησεν εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

ε) ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ὁ διανυθεὶς μέχρι 1ης Ἰουλίου 1935 ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τῆς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Συντακτικῆς Ἀποφάσεως «περὶ ὑποχρεωτικῆς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ κλπ.» καὶ μὴ συμπίπτων πρὸς πολεμικὴν περίοδον. Ὁ οὕτω προσμετρούμενος συντάξιμος χρόνος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

Ἄρθρον 49.

1. Ὁ χρόνος τῆς ἐν καταστάσει πτητικῆς ἐνεργείας ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτικῶν λογίζεται διπλάσιος μὲν ἐν εἰρήνῃ τριπλάσιος δὲ ἐν πολέμῳ.

Ὁ διπλασιασμὸς ἢ τριπλασιασμὸς οὗτος χωρεῖ προκειμένου περὶ μαχίμων ἀξιωματικῶν τῆς ἀεροπορίας μόνον ἐὰν συντρέχῃ 15 ἐτῶν τοὐλάχιστον πραγματικὴ ὑπηρεσία στρατιωτικοῦ ἢ μονίμου ταχτικοῦ ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου τοῦ ἐν λόγῳ περιορισμοῦ μὴ ἰσχύοντος, ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς ἀπομακρύνεται τῶν τάξεων ἀκουσίως ἢ θνήσκῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ.

2. Ὡσαύτως λογίζεται διπλάσιος μὲν ἐν εἰρήνῃ τριπλάσιος δὲ ἐν πολέμῳ ὁ χρόνος τῶν καταδυτικῶν ἐξαμήνων ἅτινα συμπληροῦσιν οἱ ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων ὑπηρετοῦντες καὶ δικαιούμενοι ἐπαυξήσεως συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ὁ διπλασιασμὸς ὅμως τοῦ ἐν εἰρήνῃ συνταξίμου χρόνου αὐτῶν λόγῳ καταδυτικῶν ἐξαμήνων λογίζεται μόνον ἐφ' ὅσον ὁ στρατιωτικὸς συνεπλήρωσεν 20ετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν, ἢ ἀπομακρύνεται τῶν τάξεων ἀκουσίως ἢ θνήσκῃ ἐν ἐνεργείᾳ.

Γ΄. Ποσὸν Συντάξεως.

Ἄρθρον 50.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις συνίσταται προκειμένου περὶ ὑπηρεσίας συνταξίμου μέχρις ἐτῶν εἴκοσι πέντε εἰς τόσα πεντηκοστὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 μηνιαίου συνταξίμου μισθοῦ ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 25ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις αὕτη προσαυξάνεται κατὰ δύο μὲν πεντηκοστὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ ἕκτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου καὶ κατὰ τρία πεντηκοστὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος συνταξίμου ὑπηρεσίας ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου συμπεριλαμβανομένου.

Ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ἕκτου ἔτους καὶ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ συμπεριλαμβανομένου ἡ σύνταξις προσαυξάνεται κατὰ ἓν εἰσέτι πεντηκοστὸν δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων.

Ἄρθρον 51.

1. Ἡ μηνιαία σύνταξις παντὸς ἀπομακρυνομένου ἀεροπόρου ὡς καὶ παντὸς στρατιωτικοῦ ἢ ὑπαλλήλου τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας προσαυξάνεται δι' ἕκαστον ἑξάμηνον πτητικῆς ἐνεργείας καθοριζόμενον κατὰ τὸν περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν ἀεροπορίας Νόμον, κατὰ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα τὸ ἑξάμηνον καθ' ὃ ἐφονεύθη ὁ ἀεροπόρος ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἀνεξαρτήτως χρόνου καὶ ὡρῶν πτήσεως λογίζεται ὡς πλῆρες πτητικὸν τοιοῦτον.

Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Σχολῇ τοῦ Ἰκάρου ἐκτελεσθεῖσαι πτήσεις παρὰ τῶν μαθητῶν αὐτῆς δὲν συνυπολογίζονται διὰ τὴν ἐν λόγῳ προσαύξησιν.

Εἰς περίπτωσιν λογισμοῦ ὡς πτητικῆς ἐνεργείας χρονικῶν διαστημάτων οὐχὶ πλήρων ἑξαμήνων προστίθενται ταῦτα καὶ ἐξάγεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑξαμήνων τοῦ ὑπολοίπου λογιζομένου ὡς πλήρους ἑξαμήνου ἐφ' ὅσον ἀποτελεῖται τοὐλάχιστον ἐκ τριῶν μηνῶν.

2. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω προσαύξησις κανονίζεται καὶ ἀπονέμεται σὺν τῇ συντάξει λαμβάνεται δ' ὑπ' ὄψει διὰ τὸν κα-

νονισμὸν τῆς συντάξεως τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 38 καὶ 55 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τὸν ἀπομακρυνόμενον τῶν τάξεων στρατιωτικὸν τὸν ὑπηρετήσαντα ἐπὶ ὑποβρυχίου, παρέχεται προσαύξησις συντάξεως δι' ἕκαστον καταδυτικὸν ἐξάμηνον, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε κατὰ τὴν διάρκειαν τούτου καταδύσεις (30) τριάκοντα ὡρῶν τοὐλάχιστον καὶ ἀνῆκεν εἰς τὸ μόνιμον ἢ ἐφεδρικὸν προσωπικὸν τῶν ὑποβρυχίων καὶ κέκτηται προσωρινὸν ἢ ὁριστικὸν πτυχίον ὑποβρυχίου. Αἱ ὧραι καταδύσεως δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τοῦ μονίμου ἢ ἐφεδρικοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τοῦ ὑποβρυχίου, ἐφ' οὗ διὰ διαταγῆς ἔχουσι τοποθετηθεῖ. Ἐξαίρεσις τούτου γίνεται εἰς τοὺς ἐφεδρικοὺς Κυβερνήτας, Ὑπάρχους καὶ πρώτους μηχανικοὺς τῶν ὑποβρυχίων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ὥρας καταδύσεως ἐπὶ οἱουδήποτε ὑποβρυχίου ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐκπαιδευτικὸν προσωπικόν. Διὰ τοὺς μέχρι 1ης Ἰουλίου 1935 ἐπὶ ὑποβρυχίων ὑπηρετήσαντας τὸ ἐλάχιστον ὑποχρεωτικὸν ὅριον ὡρῶν καταδύσεως ἐξαμήνου ὁρίζεται εἰς εἴκοσι τέσσαρας (24).

Ἡ ὡς ἄνω προσαύξησις συντάξεως δι' ἕκαστον καταδυτικὸν ἐξάμηνον συνίσταται εἰς δραχ. 120 μηνιαίως διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἀρχικελευστάς, εἰς δραχμὰς 80 μηνιαίως διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ εἰς δραχ. 40 μηνιαίως διὰ τοὺς διόπους καὶ ναύτας. Ἡ συνολικὴ παρεχομένη προσαύξησις συντάξεως λόγῳ καταδυτικῶν ἐξαμήνων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀρχικελευστὰς τὰς 1.800 δραχ., διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς τὰς 1200 καὶ διὰ τοὺς διόπους καὶ ναύτας τὰς 600 δραχ. Τὰ ἐξάμηνα λογίζονται ἀρχόμενα τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ 1ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Διὰ τὸ καταδυτικὸν ἐξάμηνον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου προήχθη ὁ ἐνδιαφερόμενος λογίζεται ὡς προσαύξησις συντάξεως ἡ ἀντιστοιχοῦσα εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ νέου βαθμοῦ.

Εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσαύξησιν συντάξεως δικαιοῦνται οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ παντὸς κλάδου καθὼς καὶ οἱ μόνιμοι τεχνῖται τοῦ Π. Ν. οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν ὑποβρυχίων κατὰ τὰς δοκιμὰς παραλαβῆς αὐτῶν ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἐντὸς ἐξαμήνου 24 ὥρας ἐν καταδύσει.

Δικαιοῦνται ἐπίσης εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀνωτέρω καθοριζομένης προσαυξήσεως συντάξεως ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐξαμήνου τοὐλάχιστον 30 ὥρας ἐν καταδύσει:

α') ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς ὑποβρυχίων.

β') οἱ ὑπὸ ἐκπαίδευσιν ἀξιωματικοὶ ὑποβρυχίων κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των.

γ'). οἱ ἀξιωματικοὶ παντὸς κλάδου οἱ κεκτημένοι προσωρινὸν πτυχίον ὑποβρυχίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 5327 καὶ ἐπιβαίνοντες περιοδικῶς τῶν ὑποβρυχίων πρὸς ἐκτέλεσιν διαταχθείσης ὑπηρεσίας.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἐξαμήνου ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν προτάσει τοῦ Λ. Δ. Υ. στηριζομένη ἐπὶ τῶν τηρουμένων βιβλίων καταδύσεων, καθορίζει τοὺς ἐκ τῶν προαναφερομένων συμπληρώσαντας καταδυτικὸν ἐξάμηνον, καθὼς καὶ τὸ δικαίωμα αὐτῶν εἰς ὁλόκληρον ἢ τὴν ἡμίσειαν προσαύξησιν συντάξεως ἀναλόγως τῆς κατηγορίας εἰς ἣν περιελαμβάνοντο. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καταχωρεῖται τὸ καταδυτικὸν ἐξάμηνον εἰς τὰ οἰκεῖα μητρῶα. Διὰ τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1925 μέχρι σήμερον συμπληρώσαντας καταδυτικὰ ἐξάμηνα ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησόμεναι δι' ἕκαστον καταδυτικὸν ἐξάμηνον βέλτιστα καθορίσει τοὺς δικαιουμένους.

Διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1925 ὑπηρετήσαντας ἐπὶ ὑποβρυχίων ὁ καθορισμὸς τῶν δικαιουμένων εἰς καταδυτικὰ ἐξάμηνα, ὡς καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν τοιούτων ἐξαμήνων γεννήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς ἐξαμήνου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς συσταθησομένης ὑπ' αὐτοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ καὶ ἀποστρατείᾳ, ὧν οἱ δύο ἐκ τῶν ὑσκησάντων διοίκησιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὑποβρυχίων καὶ ὁ τρίτος ἐκ τῶν ὑπηρετησάντων εἰς αὐτήν. Διὰ τούτους ὡς πολεμικὰ καταδυτικὰ ἐξάμηνα θὰ θεωρηθῶσι μόνον τὰ κατὰ τὸν Ἑλληνοτουρκικὸν Πόλεμον καὶ εἰς τὴν βάσιν Μούδρου διανυθέντα.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Ἄρθρον 52.

1. Ἐπὶ ἀπομακρύνσεως λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος μὴ ὀφειλομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τοῦ 1)3 τοῦ συνταξίμου μισθοῦ, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως λόγῳ φυματιώσεως τῶν ἀναπνευστικῶν ἢ πεπτικῶν ὀργάνων ἢ τῶν σπονδύλων, ὁπότε ἡ σύνταξις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνταξίμου μισθοῦ.

Ὁ διὰ τὴν ἀνωτέρω αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος ἐὰν δὲν ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν δικαιοῦται χρηματικοῦ βοηθήματος ἴσου πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τριῶν μηνῶν ἂν ἔχῃ μέχρι τεσσάρων ἐτῶν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν, προστιθεμένου μέχρι τῆς συμπληρώσεως 9ετοῦς τοιαύτης ὑπηρεσίας τοῦ ἑνὸς δευτέρου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον πλῆρες ἔτος ὑπηρεσίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀποκλείεται ἡ καταβολὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 65 διμήνων ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 53.

1. Ἐπὶ παθόντος ἐκ τραύματος ἢ νοσήματος προελθόντος προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἡ σύνταξις συνίσταται :

α') ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν ἢ ἀκρωτηριασμὸν εἴτε παντελῆ ἀχρηστίαν δύο ἄκρων μελῶν ἢ ἐξ ἄλλου παθήματος κατέστη ἀνίκανος παντελῶς καὶ διαρκῶς διὰ τὴν ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὸ σύνολον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 50 καὶ 51 μεγίστου ὁρίου συντάξεως.

β') ἐὰν πάθῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἑνὸς ὀφθαλμοῦ ἢ ἀκρωτηριασμὸν, εἴτε παντελῆ ἀχρηστίαν ἑνὸς ἄκρου μέλους ἢ ἄλλο πάθημα καὶ κατέστη ἐκ τούτων παντελῶς καὶ διαρκῶς ἀνίκανος διὰ τὴν ἐξακολούθησιν μόνον τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὰ 2)3 τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 50 καὶ 51 μεγίστου ὁρίου συντάξεως, ἐὰν ἐξ ἄλλων διατάξεων δὲν δικαιοῦται μείζονος συντάξεως.

Προκειμένου περὶ κληρωτοῦ ἢ ἐφέδρου μὴ προερχομένου ἐξ ἀποστρατείας καὶ μαθητοῦ ἢ ἄνευ θητείας ὁπλίτου τῆς Χωροφυλακῆς, δικαιοῦται οὗτος τῆς συντάξεως τῆς ὡς ἄνω περιπτώσεως β' μόνον ἐφ' ὅσον κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ προτέρου του ἐπαγγέλματος, ἐὰν ὅμως ἡ πάθησις αὐτοῦ δυσχεραίνῃ τὴν ἄσκησιν τοῦ προτέρου του ἐπαγγέλματος, καθιστᾷ δ' ἅμα τοῦτον ἀνίκανον διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ βοηθητικὸν οὗτος δικαιοῦται εἰς τὸ 1)3 τοῦ αὐτοῦ μεγίστου ὁρίου.

2. Εἰς τοὺς ὁπλίτας τοὺς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν εἰρήνῃ ὑπηρεσίας των παθόντας ἀπὸ φυματίωσιν παρέχεται σὺν τῇ συντάξει καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα δραχμῶν ἑξακοσίων πεντήκοντα.

Εἰς τοὺς ὁπλίτας τοὺς συνταξιοδοτουμένους ἕνεκα τραύματος ληφθέντος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας καὶ ἔχοντας ἀναπηρίαν 50 ο)ο καὶ ἄνω παρέχεται σὺν τῇ συντάξει καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα δραχμῶν τετρακοσίων.

3. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπιδόματα κανονίζονται ὅπως καὶ ἡ σύνταξις, δὲν μεταβιβάζονται ὅμως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ δικαιούχου.

4. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένη σύνταξις παρέχεται ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίσταται περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν νόμων 4506 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν», 4667 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» καὶ 5202 «περὶ καταστάσεως παθόν-

των κλπ. τῆς πολεμικῆς ἀεροπορίας», ὡς οἱ νόμοι οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

5. Ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν ἐν τῇ καταστάσει πολεμικῆς ἀποστρατείας ἢ πολεμικῆς διαθεσιμότητος διατελούντων, ἀποταχθέντες ἢ ἀποτασσόμενοι λαμβάνουσιν σύνταξιν ἀναλόγως τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας των, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τοῦ ἡμίσεος τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ των. Ἡ σύνταξις αὕτη μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

6. Ἔφεδροι ἀνθυπασπισταὶ παθόντες ἐκ πολεμικοῦ τραύματος ἢ νοσήματος καὶ καταστάντες ἀνίκανοι παντελῶς καὶ διαρκῶς διὰ τὴν ἄσκησιν οἱουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος, μὴ ὑπαχθέντες δὲ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 2588 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τῶν Νόμων 5169 καὶ 5618 λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ σύνολον τοῦ συνταξίμου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

Ἄρθρον 54.

Ἀντιστράτηγοι ἢ Ἀντιναύαρχοι ἀπομακρυνόμενοι τῶν τάξεων καὶ ἔχοντες εἴκοσι πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν λαμβάνουσιν ὡς προσαύξησιν τῆς συντάξεώς των δραχμὰς πεντακοσίας ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 55.

1. Ἡ σύνταξις τῆς χήρας συνίσταται εἰς τὰ 5)10 τῆς εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης συντάξεως, συντρεχόντων δὲ τέκνων προσίθενται δύο μὲν δέκατα διὰ τὸ πρῶτον, ἀνὰ ἓν δὲ δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου.

Ἀποκαθισταμένου ἢ ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιουμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἡ σύνταξις τῆς χήρας ἢ ταύτης καὶ τῶν λοιπῶν τέκνων περιορίζεται ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ κανόνα.

2. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας συζύγου ἢ θανούσης ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπωλεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἐὰν μὲν κατὰ τὸν χρόνον τινὸς ἐκ τῶν γεγονότων τούτων ὑπάρχῃ ἓν τέκνον ἡ σύνταξις αὐτοῦ συνίσταται εἰς τὰ 7)10 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης ἐὰν δ' ὑπάρχωσι πλείονα τοῦ ἑνὸς τέκνα προστίθεται ἀνὰ ἓν δέκατον δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν τέκνων, μέχρι συμπληρώσεως ὁλοκλήρου τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος.

Ἀποκαθισταμένου ἢ ἐκλείποντος τινὸς τῶν τέκνων ἢ ἐνηλικιουμένου τινὸς τῶν ἐκ τούτων ἀρρένων ἡ σύνταξις τῶν λοιπῶν περιορίζεται ἀναλόγως κατὰ τ' ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

3. Ὑπαρχούσης χήρας καὶ τέκνων ἡ σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτήν, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας.

Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινα τούτων διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται ν' ἀπαιτηθῇ ἡ εἰς αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοῦ τῆς συντάξεως.

4. Εἰς τὴν σύνταξιν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων συμμετέχει ἡ χήρα μήτηρ ἢ ἡ φυσικὴ μήτηρ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 38 ἐδ. 2 κατὰ τὸ 1)4 μὲν ἂν δὲν ὑπάρχωσι δικαιοῦχα συντάξεως τέκνα, κατὰ τὸ 1)6 δὲ ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

Ἐκλιπούσης τῆς χήρας μητρὸς ἢ τῆς φυσικῆς μητρὸς ἢ ἀπολεσάσης τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς χήρας συζύγου καὶ τῶν τέκνων.

5. Ἡ σύνταξις τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐν πολέμῳ φονευομένων ἢ ἐξαφανιζομένων ἢ τῶν συνεπείᾳ τραύματος ληφθέντος ἐν πολέμῳ ἢ διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ θνησκόντων συνίστανται εἰς τὰ 3)4 τῆς ἀπονεμητέας εἰς τὸν θανόντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 57, συντρεχόντων δὲ τέκνων προστίθενται 2)10 διὰ τὸ πρῶτον, ἀνὰ 1)10 δὲ δι' ἕκαστον τῶν λοιπῶν μέχρι ὁλοκληρώσεως τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος. Εἰς τοὺς ἀνωτέρω καταβάλλονται εἰς ὁλόκληρον τὰ τυχὸν ἀναγνωρισθέντα πτητικὰ ἢ καταδυτικὰ ἐξάμηνα.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ σύνταξις τοῦ πατρὸς συνίσταται εἰς τὸ 1)2 τῆς εἰς τὸν θανόντα ἀπονεμητέας ἢ ἀπονεμηθείσης τοιαύτης.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσὸν ὁρίζεται καὶ ἡ σύνταξις τῆς μητρὸς καὶ ἀδελφῶν.

Ἡ σύνταξις μητρὸς καὶ ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὴν μητέρα, κατὰ τὸ ἕτερον δ' ἥμισυ εἰς τὰς ἀδελφὰς κατ' ἴσας μερίδας, δυναμένης ν' ἀπαιτηθῇ τῆς καταβολῆς τῆς συντάξεως ταύτης κεχωρισμένως.

Ἀποκαθισταμένης ἢ ἐκλειπούσης τινὸς τῶν ἀδελφῶν ἡ μερὶς ταύτης προσαυξάνει τὴν τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν.

3. Μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς ἢ θανούσης ἡ σύνταξις ὁλόκληρος ἀνήκει εἰς τὰς ἀδελφάς.

4. Εἰς τὴν περίπτωσιν δικαιώματος συντάξεως ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν γονέων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 39 ἡ σύνταξις κατανέμεται μεταξὺ τούτων κατ' ἴσας μερίδας.

Ἄρθρον 57.

1. Ὡς ἀπονεμητέα εἰς τὸν θανόντα σύνταξις λογίζεται, ἂν μὲν οὗτος ἀπεβίωσε μετὰ τὴν συμπλήρωσιν δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας ἡ ὁριζομένη ἐν ἄρθροις 50, 52 καὶ 54, ἂν δ' ἀπεβίωσεν ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33 ἡ ὁριζομένη ἐν ἐδαφ. ια' τοῦ ἄρθρου 53 καὶ τῷ ἄρθρῳ 54.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ θανάτου τοῦ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ἢ ἐν πολεμικῇ ἀποστρατείᾳ διατελοῦντος στρατιωτικοῦ τοῦ λαμβάνοντος ἀποδοχὰς ἀνωτέρας τοῦ βαθμοῦ του, ἀπονεμητέα σύνταξις λογίζεται ἡ ἐν ἐδαφ. ια' τοῦ ἄνω ἄρθρου 53 ὁριζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταξίμου μισθοῦ τοῦ βαθμοῦ, οὗ τὰς ἀποδοχὰς ἐλάμβανεν.

3. Θνήσκοντος τοῦ στρατιωτικοῦ συνεπείᾳ τραύματος λαμβανομένου ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας ἢ ἐξαφανιζομένου ἐν πολέμῳ ὡς ἀπονεμητέα σύνταξις θεωρεῖται ἡ ὁριζομένη ἐν ἐδαφίῳ 1α' τοῦ ἄρθρου 53, ἐφαρμοζομένων τῶν ἐν ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 41 ὁριζομένων.

Ἄρθρον 58.

1. Ἐπὶ θανάτου ἐν ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως δεκαετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ χωρὶς νὰ συντρέχωσιν οἱ ὅροι τῆς περιπτώσεως ε' τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 33 τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 38 καὶ 39 πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος δικαιοῦνται εἰς χρηματικὸν βοήθημα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀναγνώρισις καὶ Προστασία δικαιώματος.

Ἄρθρον 59.

1. Πᾶς δικαιούμενος εἰς σύνταξιν ἢ εἰς αὔξησιν συντάξεως ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς πενταετίας ἀφ' ἧς τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἐγεννήθη, εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον αἴτησιν. Ἡ αἴτησις παραπέμπεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου μετὰ πάσης σχετικῆς πληροφορίας εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Ἐὰν ὁ ἀποκτήσας δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ἡ προθεσμία αὕτη πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 60.

1. Ἐπὶ δικαιώματος συντάξεως παθόντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἡ αἴτησις πρὸς ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου ὑποβάλλεται, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς πρώτης μετὰ τὸ πάθημα ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὁ παθὼν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμίας, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὴν ὡς ἄνω αἴτησιν, ἡ προ-

θεσμία αὕτη πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεως ὑπὸ παντὸς ἔχοντος συμφέρον παρατείνεται ἐπὶ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεώς της.

Ἐπὶ θανάτου τοῦ παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται ὑπὸ παντὸς δικαιουμένου εἰς σύνταξιν ἐπὶ ποινῇ ἐπίσης ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ὑπεβλήθη αἴτησις, παραπέμπει αὐτὴν εἰς τὸν οἰκεῖον σωματάρχην, κυβερνήτην ἢ προϊστάμενον ὑπηρεσίας ὀφείλοντα νὰ παράσχῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῷ στοιχείων πᾶσαν χρήσιμον περὶ τῶν περιστάσεων ἐν γένει τοῦ παθήματος πληροφορίαν, ἀπαραιτήτως δ' ἐπίσημον πιστοποίησιν περὶ τοῦ Σώματος, τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου τῆς ὑπηρεσίας του.

Ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου προκαλεῖται ἁρμοδίως καὶ πᾶσα ἀναγκαία πληροφορία περὶ τῆς τυχὸν διὰ τὴν πάθησιν νοσηλείας τοῦ στρατιωτικοῦ, περὶ τῆς διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀνικανοτητός του καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς ἐκ τῶν τάξεων ἀπομακρύνσεώς του, ἂν αὕτη εἶχεν ἤδη συντελεσθῇ πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον διατάσσει τὴν παρὰ τῆς ἁρμοδίας, λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ παθόντος, στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐνέργειαν ὑπὸ ἀξιωματικοῦ ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν περιστάσεων τοῦ παθήματος, τῆς σχέσεως αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν αἱ συνέπειαι αὐτοῦ τὸ πρῶτον ἐξεδηλώθησαν.

Ὁ ἐνεργῶν τὰς ἀνακρίσεις διατυπώνει λεπτομερῶς τὸ ἐκ τούτων κατὰ τὴν γνώμην του πόρισμα ἐν ἐκθέσει, ἥτις μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Τὸ Ὑπουργεῖον παραπέμπει τὸν παθόντα εἰς τὸν ἐγγύτερον τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικὸν ἢ ναυτικὸν νοσοκομεῖον, τριμελὴς δὲ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Δ)τοῦ καὶ δύο τῶν ἐν αὐτῷ ὑπηρετούντων ἰατρῶν λαμβάνουσα γνῶσιν τῶν ἀνακρίσεων, ἔχουσα δ' ὑπ' ὄψει καὶ τὴν τρίτην παράγραφον τῆς ε' περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 33 ἀποφαίνεται μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος διὰ πλήρους καὶ ἐπαρκῶς ἠτιολογημένης γνωματεύσεώς της περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῶν συνεπειῶν τοῦ παθήματος, ἐὰν τοῦτο προῆλθε προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μή, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ παθήματος καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς κατὰ τὰ ἐδάφ. 1α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 53 ἀνικανότητος ὡς καὶ τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν παράγραφον τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀνικανότητος, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις.

Ἐὰν καταστῇ ἀδύνατος ἡ ἐξέτασις τοῦ παθόντος λόγῳ τοῦ ἐπελθόντος θανάτου αὐτοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἐγγράφων.

4. Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἐκτελούντων ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 αἴτησις ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰκείαν διπλωματικὴν ἀρχὴν τὴν ἐδρεύουσαν εἰς τὴν χώραν, ἐν ᾗ οὗτοι ὑπηρετοῦσι καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης εἰς τὴν οἰκείαν Προξενικὴν Ἀρχήν, ἥτις ἐνεργεῖ τὰς ἐν ἐδαφ. 3 ἀνακρίσεις, διορίζει τριμελῆ ἐξ ἰατρῶν Ἐπιτροπὴν ἀποφαινομένην κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδάφιον καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐγγράφων εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἐὰν ὁ παθὼν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν ἀλλοδαπῇ διαμένῃ τυχὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ αἱ ἀνακρίσεις ἐνεργοῦνται κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὁριζόμενα, τὸ δὲ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ αὗται διαβιβάζονται, ἐνεργεῖ τὰ ἐν ἐδαφ. 3 παράγρ. 3 ὁριζόμενα.

5. Ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα ἀποστέλλονται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις μετ' ἐξέτασιν τοῦ παθόντος, ἐφ' ὅσον αὕτη κριθεῖσα ἀναγκαία εἶναι δυνατή, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 παραγρ. 3 θεμάτων.

Ἀδυναμία προσελεύσεως τοῦ παθόντος ἐνώπιον τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς συγχωρεῖται μόνον διὰ λόγους ὑγείας, πιστοποιουμένους αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου διὰ βεβαιώσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐγγυτέρου τῇ κατοικίᾳ αὐτοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ναυτικοῦ νοσοκομείου ἢ ὑπὸ τῆς κατὰ τὰ ἐδάφια 3 ἢ 4 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς.

6. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπή, ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἐδαφ. 3 ἢ 4 *τριμελὴς τοιαύτη δικαιοῦται πρὸ τῆς ἐκδόσεως* τῆς γνωματεύσεώς της νὰ προκαλέσῃ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐγγράφων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς δὲν παρέχωνται ἐξ αὐτῶν ἐπαρκῆ στοιχεῖα πρὸς μόρφωσιν τῆς γνώμης της.

7. Ἡ γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Συνέδριον, μόνον ὅταν δι' αὐτῆς κρίνωνται περιστατικὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἰδιάζουσαν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης γνῶσιν, εἶναι δὲ ὁμόφωνος καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὴν γνωμάτευσιν τῆς κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 ἢ 4 τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς.

8. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἅπαξ ἀποφηναμένη δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐκτὸς ἐὰν προκληθῇ πρὸς τοῦτο διὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἡ συνεπεία νέας αἰτήσεως ἐπανάληψις τῆς περὶ παθόντων διαδικασίας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἶναι ἄκυρος ἐκτὸς ἐὰν ἐνεργήθῃ κατόπιν πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

9. Ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφαινομένη ἐπὶ τῆς σχέσεως τοῦ παθήματος πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ὑποχρεοῦται νὰ γνωματεύῃ ἀσχέτως τῆς θετικῆς ἢ ἀρνητικῆς περὶ τούτου γνώμης της περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ παθόντος κατὰ τὸ ἄρθρον 53 ἐδάφ. 1 α' ἢ β' καὶ ἐδάφ. 2 παράγρ. 4.

10. Ἡ δαπάνη πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀνακρίσεων εἶναι εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, δύναται ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ αἰτοῦντος διὰ τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως πράξεως ἢ ἀποφάσεώς του, ἂν ἡ αἴτησις αὕτη κριθῇ ἀπορριπτέα ὡς ἀβάσιμος, ὅτε καὶ ἐκκαθαρίζονται ἐν αὐτῇ τῇ πράξει ἢ ἀποφάσει τὰ ἔξοδα καὶ τέλη κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν διατάξεων περὶ ἐκκαθαρίσεως ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 61.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρ. 38 ἐδάφιον 1β' καὶ τὸ ἄρθρον 39 ἐδάφιον 1α' ἀνικανότης τῶν τέκνων ἢ τοῦ πατρὸς βεβαιοῦται δι' ὁμοφώνου γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ γνωμάτευσις αὕτη εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, ἐὰν εἶναι ὁμόφωνος.

Ἄρθρον 62.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ στρατιωτικῶν συντάξεων, τηρουμένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 1 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

2. Τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ἐδαφ. 3 ποσοῦ ἀπαλλάσσονται αἱ αἰτήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπονομὴν συντάξεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῶν νόμων 3122, 2769 (παρ. 4 τοῦ ἄρ. 6) καὶ τῆς παραγ. 4 τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ)τος τῆς 23 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ.». Αἱ ἐνώπιον ὅμως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐνστάσεις αἱ ἀφορῶσαι συντάξεις, περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ ἀνωτέρω νόμοι δέον νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματίου βεβαιοῦντος τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δραχμῶν πεντήκοντα.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ.

ΚΟΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀνώτατον ὅριον συντάξεως, ἔναρξις συντάξεως καὶ συρροὴ συντάξεως καὶ μισθοῦ.

Ἄρθρον 63.

Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὸ σύνολον τῆς ἀπονεμομένης συντάξεως δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 8.500 μηνιαίως.

Εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦτον δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ λόγῳ πτητικῶν καὶ καταδυτικῶν ἐξαμήνων χορηγουμένη προσαύξησις.

Ἄρθρον 64.

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

Τὸ τελευταῖον ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ συνταξιούχου.

Ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἡ ἀπομάκρυνσις λογίζεται γενομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐγγράφου τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀπολύσεως ἢ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως.

Ἐπὶ στρατιωτικῶν ἡ ἀπομάκρυνσις λογίζεται γενομένη κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 47 ὁριζόμενα.

2. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐπιδομάτων ἄρχεται ἀφ' ἧς καὶ ἡ σύνταξις πλὴν τῶν ἐπιδομάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν παραγράφων γ' καὶ δ' τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 53, ὧν ἡ καταβολὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ὁ παραιτηθεὶς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. 1 περιπτώσεις α', δ' καὶ στ' μόνιμος ἢ ἰσόβιος ὑπάλληλος παύει αὐτοδικαίως τῆς ὑπηρεσίας μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς παραιτήσεως, ἐὰν αὕτη δὲν ἐγένετο δεκτὴ προηγουμένως.

4. Ἐὰν αἱ λόγῳ παθήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συνέπειαι ἐξεδηλώθησαν μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως λόγῳ παθήσεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἐκδηλώσεως τῶν συνεπειῶν.

5. Ἐπὶ διαζεύξεως τῶν θυγατέρων μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀφ' ἧς ὁ γάμος τούτων λυθῇ πνευματικῶς ἢ ἐπὶ ἀκυρώσεως γάμου ἀφ' ἧς ἡ σχετικὴ ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος.

6. Θανόντος τοῦ πατρὸς τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 39 ἐδάφιον 1β' δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς συντάξεως τῆς χήρας μητρὸς ἢ ἀδελφῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

7. Κηρυχθείσης ἀφανείας τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ ἀφάντου εἰδήσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ εἰδικῷ νόμῳ περὶ ἀφανείας ὁριζόμενα.

8. Ἐπὶ ἐξαφανίσεως στρατιωτικοῦ ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελευταίας στιγμῆς τοῦ κινδύνου ἢ τῆς τελευταίας περὶ τοῦ ἀφάντου εἰδήσεως, ἂν ἡ ἐξαφάνισις παραταθῇ ἐπὶ ἐξάμηνον, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ εἰδικοῦ νόμου περὶ ἀφανείας.

9. Ἐπὶ ἐξαφανίσεως ἐν πτήσει ἐν εἰρήνῃ ἡ ὡς ἄνω παράγραφος ἰσχύει ἐὰν ἡ ἐξαφάνισις παραταθῇ ἐπὶ ἕνα μῆνα καὶ πιστοποιηθῇ αὕτη δι' ἐνόρκου προανακρίσεως.

Ἄρθρον 65.

1. Εἰς τὸν δι' οἱονδήποτε λόγον ἀπομακρυνόμενον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας μόνιμον ἢ ἰσόβιον ὑπάλληλον ἢ μόνιμον στρατιωτικὸν παρέχονται ἐπὶ δίμηνον πᾶσαι αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ ἐξαιρέσει:

α') τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολύσεως ἕνεκα πειθαρχικοῦ παραπτώματος ἢ ὑπηρεσιακῆς ἀνεπαρκείας τῶν μονίμων ἢ ἰσοβίων ὑπαλλήλων καὶ

β') τῆς περιπτώσεως τῆς παραιτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ στρατιωτικοῦ χωρὶς νὰ συντρέχῃ ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδάφ. 1α', ε' καὶ στ' καὶ 33 ἐδάφ. 1α' καὶ β' ὑπηρεσία.

2. Ὁ ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μόνιμος ἢ ἰσόβιος ὑπάλληλος ἢ δι' ἀνακλήσεως ἐξ ἀποστρατείας ἔφεδρος στρατιωτικὸς δικαιοῦται εἰς τὴν ἐκ νέου ἀπόληψιν διμήνων ἀποδοχῶν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἐὰν ἡ νέα ὑπηρεσία του εἶναι τοὐλάχιστον διετὴς πραγματικὴ καὶ συνεχής.

3. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ διμήνου καταβάλλονται καὶ εἰς τὴν χήραν τοῦ θανόντος μονίμου ἢ ἰσοβίου ὑπαλλήλου ἢ μονίμου στρατιωτικοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι τὰ μὲν θήλεα ἄγαμα, τὰ δὲ ἄρρενα ἄγαμα καὶ ἀνήλικα ἢ ἐνήλικα ἄγαμα καὶ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

4. Οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἐδαφίου 2 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν ἀποδοχῶν διμήνου τῆς χήρας καὶ τῶν τέκνων τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἢ μονίμου ἢ ἰσοβίου ὑπαλλήλου ἢ δι' ἀνακλήσεως ἐξ ἀποστρατείας ἐφέδρου στρατιωτικοῦ.

5. Ἐὰν ὁ ἀποθανὼν εἶναι συνταξιοῦχος καταβάλλεται ἐπὶ δύο μῆνας εἰς τὴν χήραν καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τέκνα αὐτοῦ ὁλόκληρος ἡ σύνταξις αὐτοῦ τοῦ θανόντος.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἡ πληρωμὴ τῆς τυχὸν ἀπονεμομένης συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διμήνου ἐκτὸς ἐὰν ἡ σύνταξις μετὰ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένου τυχὸν ἐπιδόματος ἢ προσαυξήσεως εἶναι ἀνωτέρα τῶν ἀποδοχῶν ὅτε ἡ πληρωμὴ ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐγεννήθη τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν μὴ καταβαλλομένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διμήνων ἀποδοχῶν.

Αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον καταβαλλόμεναι ἀποδοχαὶ δύο μηνῶν βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν, εἰς ἃς ἀνήκουν οἱ ἀπομακρυνόμενοι ὑπάλληλοι.

Αἱ ἀποδοχαὶ δύο μηνῶν τῶν ἀπολυθέντων ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1935 καὶ τῶν ἀπολυομένων ὑπαλλήλων τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου καὶ τῶν Ἀνακτόρων καταβάλλονται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξ ἰδίας πιστώσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 66.

1. Δὲν καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου διπλῆ σύνταξις ἢ σύνταξις καὶ μισθὸς συγχρόνως.

Δὲν καταβάλλεται ὡσαύτως ἡ σύνταξις, ἐὰν ὁ συνταξιοῦχος διατελῇ εἰς μὴ δημοσίαν ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 2, 3, 13 καὶ 44 ἀναφερομένων καὶ ἐν γένει δυνάμει νόμου λογιζομένην δυνάμει τοῦ παρόντος ἢ ἄλλου νόμου συντάξιμον.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐὰν ὑφίστανται περίπτωσις συρροῆς συντάξεως στρατιωτικῶν ἢ πολιτικῶν ἐκ πλειόνων αἰτιῶν ἀναφερομένων εἰς διάφορα πρόσωπα, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ δικαιούχου, καταβάλλεται ἡ μείζων σύνταξις προσηυξημένη κατὰ τὸ 1)4 τῆς ἐκ τῶν λοιπῶν συντάξεων μεγαλειτέρας, τῆς τοιαύτης προσαυξήσεως μὴ δυναμένης πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰ 25 ο)ο τῆς μείζονος συντάξεως τηρουμένου καὶ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἄρθρου 63.

3. Ἐπιτρέπεται σύγχρονος καταβολὴ συντάξεως καὶ μισθοῦ εἰς συνταξιούχους τραυματίας πολέμου ἢ εἰς συνταξιοῦχον χήραν καὶ τέκνα τοῦ ἕνεκα τοῦ πολέμου θανόντων. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ὅταν ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας φόνου ἢ θανάτου τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τραυμάτων ληφθέντων ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας.

Τὸ συντάξιμον τῆς ὑπηρεσίας, δι' ἣν καταβάλλεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ μισθὸς δὲν αἴρεται διὰ τῆς συγχρόνου καταβολῆς τῆς συντάξεως.

4. Ὁπλῖται τοῦ στρατοῦ τῆς Ξηρᾶς ἢ τῆς Θαλάσσης ἢ τοῦ ἀέρος, τῆς Παλαιᾶς Ἀστυφυλακῆς ἢ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Τελωνειακῆς Ἀστυνομίας ἢ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, ὄντες συνταξιοῦχοι καὶ διατελοῦντες ἢ διοριζόμενοι ἐν δημοσίᾳ θέσει λαμβάνουσι σὺν τῇ συντάξει καὶ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως, τῆς ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίας μὴ λογιζομένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συνταξίμου, ἐκτὸς ἂν δηλώσωσιν ὅτι θὰ λαμβάνωσι μόνον τὸν μισθόν, ὅτε τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Ἐκπτώσεις, παραγραφαὶ καὶ διαγραφαί.

΄Αρθρον 67.

1. Ἡ μὴ ἐντὸς τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον προθεσμιῶν ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς ἢ αὐξήσεως συντάξεως συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

΄Αρθρον 68.

1. Ἐν οὐδεμιᾷ ἀνεξαιρέτως περιπτώσει ἐπιτρέπεται ν' ἀναγνωρισθῶσιν ἀναδρομικῶς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου συντάξεις διὰ χρονικὸν διάστημα πέραν τῆς διετίας ἀπὸ τῆς εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀπονομῆς ἢ αὐξήσεως συντάξεως αἰτήσεως, μὴ ἐφαρμοζομένων ἐν προκειμένῳ τῶν περὶ διακοπῆς ἢ ἀναστολῆς τῶν παραγραφῶν διατάξεων.

Τὸ πέραν τῆς διετίας ποσὸν συντάξεως ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζονται διὰ τὰς πρὸ τῆς 31 Μαρτίου 1933 ὑποβληθείσας αἰτήσεις.

3. Τηροῦνται ἐν ἰσχύι τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 5127 τὰ ἄρθρα 79, 80 καὶ 81 τοῦ Νόμου ΣΙΒ' περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν καὶ ἀναστολὴ τῆς ἀσκήσεως αὐτοῦ.

΄Αρθρον 69.

Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἀπόλλυται :

α) Ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἀπολυθῇ διότι ἀπέσχε τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἀδικαιολογήτως.

β) ἐὰν ὁ ὑπάλληλος καταδικασθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 5458.

γ) ἐὰν ὁ δικαιοῦχος καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ κλοπῇ ὑπεξαιρέσει, ἀπάτῃ, ἰδιοποιήσει, πλαστογραφίᾳ, ἀπιστίᾳ ἢ παραποιήσει, ἐφ' ὅσον τ' ἀδικήματα στρέφοντα κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Παρεχομένης χάριτος μετ' ἄρσεως συνεπειῶν ἢ ἐπερχομένης ἀποκαταστάσεως τὸ δικαίωμα ἀνακτᾶται ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

δ) ἐὰν ἡ χήρα ἔλθῃ ἐκ νέου εἰς γάμον ἢ ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγήν.

΄Αρθρον 70.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ, ἐὰν ὁ δικαιοῦχος:

α') καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἐπὶ οἱᾳδήποτε ἀδικήματι πλὴν τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ περιπτώσει γ' ἀναφερομένων καὶ μέχρι λήξεως τῆς ποινῆς.

β) Ἀποβάλῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

Ἀρθέντος τοῦ λόγου τῆς μὴ ἀσκήσεως τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἄρχεται ἢ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μετὰ τὴν ἄρσιν μηνός.

2. Κηρυχθείσης ἀφανείας τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ πρὸ τῆς νομίμου δημοσιεύσεως τῆς τελεσιδίκου περὶ ἀφανείας ἀποφάσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἐξαφανίσεως τοῦ στρατιωτικοῦ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα δύναται ν' ἀσκηθῇ μετὰ ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως.

΄Αρθρον 71.

Ἡ σύζυγος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 69 ἐδ. γ' καταδικασθέντος καὶ τὰ τέκνα τούτου δικαιοῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου τῆς ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως ὡς ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἶχεν ἀποβιώσει.

Ἀνακτωμένου τυχὸν τοῦ δικαιώματος ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τοὺς ὅρους τῆς δευτέρας παραγράφου τῆς γ' περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 69 παύει ἡ πληρωμὴ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον συντάξεως.

2. Ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 70 ἐδ. ια' καταδικασθέντος δικαιοῦνται κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ δὲν δύναται ν' ἀσκηθῇ ὑπ' αὐτοῦ τὸ εἰς σύνταξιν ἢ καταβολὴν δικαίωμα, νὰ τύχωσι τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀνηκούσης αὐτοῖς συντάξεως, ὡς ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἶχεν ἀποβιώσει

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐκτέλεσις πράξεων. Κανονισμὸς καὶ ἐκχώρησις συντάξεων. Ἀτέλειαι.

΄Αρθρον 72.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ κανονισμοῦ συντάξεως πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Μετὰ τὴν διὰ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀναγνώρισιν τῶν εἰς σύνταξιν δικαιούχων προσώπων πᾶσα τυχὸν συνεπείᾳ μεταβολῆς τῶν καταστάσεων τούτων μείωσις τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις κεχωρισμένης κατοικίας τῆς ἀναγνωρισθείσης συντάξεως.

΄Αρθρον 73.

1. Πρᾶξις τῆς Διοικήσεως ἀναγνωρισθεῖσα ὡς παράνομος διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ συμβιβασμοῦ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη διὰ τὰς ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα συντάξεως συνεπείας αὐτῆς.

΄Αρθρον 74.

1. Ἡ σύνταξις δὲν ἐκχωρεῖται οὐδὲ κατάσχεται τῶν περὶ τούτων πράξεων οὐσῶν αὐτοδικαίως ἀκύρων.

2. Ἡ κατάσχεσις τῆς συντάξεως ἐπιτρέπεται μέχρι τετάρτου ταύτης μόνον λόγῳ διατροφῆς τῶν κατὰ νόμον εἰς αὐτὴν δικαιουμένων ἢ ἕνεκα χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἢ πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ ἢ πρὸς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Π. Ναυτικοῦ, ἢ πρὸς ἀνεγνωρισμένους εἰδικοὺς ὑπὲρ πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν συνεταιρισμούς.

2. Ἐν συρροῇ κατασχέσεων ἡ σύνταξις ἀποδίδεται εἰς τοὺς κατασχόντας μέχρι τοῦ 1)2 αὐτῆς καὶ κατ' ἴσας μερίδας μεταξὺ τούτων. Ἐὰν ὅμως ἐπεβλήθη κατάσχεσις λόγῳ διατροφῆς τὸ διὰ ταύτην ἀποδοτέον ποσὸν εἶναι πάντοτε ἴσον πρὸς τὸ 1)4 τῆς συντάξεως, τοῦ ὑπολοίπου 1)4 κατανεμομένου εἰς ἴσας μερίδας μεταξὺ τῶν λοιπῶν κατασχόντων.

3. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύι ὁ Νόμος 5435.

΄Αρθρον 75.

Πάντα τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀπονομὴν συντάξεως εἰς παθόντας ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

ΤΙΤΛΟΣ IV.

Καταργούμεναι διατάξεις.

΄Αρθρον 76.

1. Καταργεῖται τὸ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας», τὸ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας», τὸ ἀπὸ 31 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», τὰ ἄρθρα 24 ἕως 27 τοῦ Ν. Δ. τῆς 16 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τοῦ Σώματος τῶν φυλάκων τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν τοῦ Κράτους», ὡς τὰ νομοθετήματα ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως καὶ πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὰ θέματα, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς καταργήσεως :

α') οἱ εἰδικοὶ νόμοι, δι' ὧν ἀπενεμήθησαν συντάξεις ὑπὲρ ὡρισμένου προσώπου ἢ προσώπων.

β') τὸ ἄρθρον 400 τοῦ Νόμου 2905, τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 6 τοῦ Νόμου 2637 καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου 1920 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι καὶ ἐν ἰσχύι κείμεναι διατάξεις, δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος ὁ χρόνος τῆς ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν παντὸς κλάδου.

γ') ὁ νόμος 5681 «περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Ἑταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων T.T.T.»

δ') ὁ νόμος 3122, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, πλὴν τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 ἐδάφ. 3 καταργουμένων, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Συντάξεων».

ε') οἱ Νόμοι 4506 τοῦ 1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, 4667 τοῦ 1930 «περὶ καταστάσεως θανόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» καὶ 5202 «περὶ καταστάσεως παθόντων κλπ. τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας», ὡς οἱ νόμοι οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

στ') αἱ διατάξεις, δι' ὧν ἐκυρώθησαν Διατάγματα, ἀποφάσεις ἢ διαταγαὶ τῆς Διοικήσεως ἀφορῶσαι τὴν ἀνάκλησιν ἢ ἀκύρωσιν ὁμοίων διοικητικῶν πράξεων, περὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν τάξεων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν εἴτε θέσεως αὐτῶν εἰς ἀργίαν καὶ διαθεσιμότητα, αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὰς τάξεις ἀπομακρυνθέντων στρατιωτικῶν μετὰ λογισμοῦ τοῦ διανυθέντος ὑπ' αὐτῶν χρόνου ἐκτὸς τῶν τάξεων ὡς χρόνου ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἢ ἐν καταστάσει πτητικῆς ἐνεργείας, ὡς καὶ αἱ διατάξεις δι' ὧν ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος ἐλογίσθη ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἢ ἐν καταστάσει πτητικῆς ἐνεργείας.

ζ') αἱ περὶ συντάξεων διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ λήψεως μέτρων ὑπὲρ τῶν διὰ πολιτικοὺς λόγους ἀπομακρυνθέντων τῆς Χωροφυλακῆς ὁπλιτῶν κλπ.», τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως τῆς θέσεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν ἐξελθόντων τοῦ στρατεύματος διὰ πολιτικοὺς λόγους» καὶ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουνίου 1935 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου χρόνου καὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου 1922 μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1924 ἀπολυθέντας ἢ παραιτηθέντας ἰσοβίους μονίμους ἢ δοκίμους δημοσίους ὑπαλλήλους.

η') αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 1 Μαρτίου 1935 καὶ ἐφεξῆς ἐκδοθέντων συντακτικῶν πράξεων, ἀναγκαστικῶν νόμων ἢ νομοθετικῶν διαταγμάτων αἱ ἀφορῶσαι τὰς συντάξεις τῶν ἕνεκα τοῦ κινήματος τῆς 1 Μαρτίου 1935 ἐκκαθαρισθέντων ἢ ἐκκαθαριζομένων.

θ') αἱ κάτωθι διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου τῆς τελέσεως τοῦ γάμου διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος παρὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν περὶ ὧν προνοοῦσιν αἱ διατάξεις αὗται στρατιωτικῶν :

Ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 4191 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν».

Ἄρθρον 6α' τοῦ νόμου 4444 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν καὶ μομίμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ κλπ.».

Ἄρθρον 4 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3551 κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1927 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1926 ψηφίσματος τῆς Βουλῆς περὶ ἐπαναφορᾶς ἀξιωματικῶν».

Ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 3591 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ συντάξεως διατάξεων τοῦ ψηφίσματος τῆς 21 Δ βρίου 1926 περὶ συστάσεως Ναυτικῶν Συμβουλίων»

ι') ὁ ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1935 Ἀναγκαστικὸς Νόμος «περὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων».

ια') τὸ Ν. Δ. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1926 κυρωθὲν τελικῶς διὰ τοῦ Νόμου 3151.

ΤΙΤΛΟΣ V.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

α') Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 77.

1. Ἡ διαδικασία τοῦ ἄρ. 27 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθέντα δικαιώματα συντάξεως ἐκ παθήσεως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθη μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρᾶξις τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου.

2. Πάντες οἱ συνεπείᾳ ὑποβληθεισῶν ἤδη αἰτήσεων πρὸς ἄσκησιν τοιούτων δικαιωμάτων ἐκκρεμεῖς φάκελλοι διαβιβάζονται παρὰ τῶν ἀρχῶν παρ' αἷς ἐκκρεμοῦσιν εἰς τὸ κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρ. 27 Ὑπουργεῖον, ὅπερ ἐνεργεῖ ἐξ ὑπαρχῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρ. 27.

3. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἔχουσιν ἤδη ἐκδοθῇ πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦτο ὁσάκις κρίνει ἔνδικόν τι μέσον κατὰ τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεων του τούτων, ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 28, 29, 32 καὶ 36 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου», ὁριζομένων, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἔκδοσιν γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης Στρατ. Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς, ὅτε ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν γνωμάτευσιν ταύτην ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. 10 τοῦ ἄρ. 27 τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο ὑποχρεωτικοῦ τῆς γνωματεύσεως κρινομένου ἐκ τῆς συμφωνίας πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Ἀπριλίου 1923 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως κλπ.» ἐκδοθεῖσαν γνωμάτευσιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν.

4. Τ' ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν συντάξεων καὶ τῶν συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν.

Ἄρθρον 78.

1. Αἱ ἐν ἄρθροις 26 ἐδ. 1 καὶ 27 ἐδ. 1 ὁριζόμεναι προθεσμίαι διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθέντα δικαιώματα συντάξεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου.

2. Διὰ τὰς περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιπτώσεις ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 67.

3. Οἱ εἰς τὸ παρελθὸν ἀναδιορισθέντες παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. τῆς 9 Νοεμβρίου 1922 «περὶ τροποποιήσεως τῶν Ν. 2857 καὶ 2858 πτυχιοῦχοι συνταξιοῦχοι δημοδιδάσκαλοι δικαιοῦνται νὰ ὑπολογίσωσιν ὡς συντάξιμον τὸν μετὰ τὸν ἀναδιορισμὸν των χρόνον ὑπηρεσίας των, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν διηνύθη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας των. Ἡ οὕτω κανονισθησομένη σύνταξις καταβάλλεται εἰς τοὺς τυχὸν ἀποχωρήσαντας τῆς ὑπηρεσίας των ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 79.

Οἱ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1935 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἰδίου ἔτους ἀπολυθέντες ἢ ἀπολυθησόμενοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου θεωροῦνται διὰ τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ὡς ἀπολυθέντες λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Β΄) Ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Συντάξεων.

Ἄρθρον 80.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδ. 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 60 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γεννηθέντων καὶ ὑπὸ κριθέντων δικαιωμάτων.

2. Ἐπὶ περιπτώσεων, καθ' ἃς ἔχουσιν ἤδη ἐκδοθῇ πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου τοῦτο, ὁσάκις κρίνει ἔνδικόν τι μέσον κατὰ τῶν πράξεων ἢ ἀποφάσεών του τούτων ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 29, 32 καὶ 36 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγ. Συνεδρίου» ὁριζομένων, δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἔκδοσιν γνωματεύσεως τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς, ὅτε ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν γνωμάτευσιν ταύτην ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. 7 τοῦ ἄρθρου 60.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 3122, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, αἱ σχέσιν ἔχουσαι πρὸς τὰ καθοριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρου 72, ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ ὡς ἄνω νόμου Συμβούλιον Ἐλέγχου Συντάξεων.

4. Οἱ ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ τῶν ὅπλων καὶ λαβόντες μέρος εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις πρὸς καταστολὴν τοῦ κινήματος τῆς 1ης Μαρτίου 1935, προαχθέντες δὲ διὰ πράξεις διακεκριμένας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, δικαιοῦνται νὰ τύχωσι τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν ὡς ἄνω προήχθησαν, ἐφ' ὅσον ἐδικαιώθησαν στρατιωτικῆς συντάξεως συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

5. Εἰς τοὺς διατελέσαντας Διοικητὰς Μεραρχιῶν, Διοικητὰς Μοιρῶν Στόλου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, Ἀρχηγοὺς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ Π. Ναυτικοῦ καὶ Ἀρχηγοὺς Δημοσίας Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης κατὰ τοὺς δύο Βαλκανικοὺς πολέμους, ἐφ' ὅσον ἅπαντες οὗτοι ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιστρατήγου ἢ Ἀντιναυάρχου, κατὰ τὴν 6 Ἰουνίου 1935 ἀπονέμεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1935 ὡς σύνταξις ὁλόκληρος ὁ βασικὸς μισθὸς ἐνεργείας ἀντιστρατήγου ἢ Ἀντιναυάρχου ἀσχέτως χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἡ σύνταξις αὕτη δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἀνωτέρω σύνταξις εἶναι προσωπικὴ μὴ μεταβιβαζομένη εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν συνταξιούχων, ὧν αἱ συντάξεις κανονίζονται κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 81.

1. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 59 ἐδ. 1 ὁριζομένη προθεσμία ὡς καὶ ἡ ἐν ἄρθρῳ 60 ἐδ. 1 τοιαύτη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων οὐδεμία τάσσεται προθεσμία διὰ τὴν ἄσκησιν δικαιώματος συντάξεως ἐκ παθήσεως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου.

2. Διὰ τὰς περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον περιπτώσεις ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 67.

3. Πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς 6ης Ἰουνίου 1935 ἐκδοθεῖσαι πράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κυροῦσαι ἀποφάσεις τοῦ Πενταμελοῦς ἐπὶ τῶν Συντάξεων Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐκδοθῇ πρᾶξις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ κανονισμοῦ συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος, ὑπόκεινται δι' οἱονδήποτε λόγον εἰς τὸ ἔνδικον μέσον ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Τμήματος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἀσκούμενον κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 28 καὶ 34 τοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ἰουλίου 1933 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἰσχυουσῶν διατάξεων», ὁριζόμενα μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1935 τῶν ἤδη ὑποβεβλημένων αἰτήσεων περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεων τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου καὶ ἐκκρεμουσῶν, εἴτε ἐνώπιον αὐτοῦ, εἴτε ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου, θεωρουμένων ὡς ὑποβληθεισῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ὑπάγονται καὶ αἱ ὁπωσδήποτε ἐκδοθησόμεναι μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1935 ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Πενταμελοῦς Συμβουλίου.

Ἀσκουμένης ἀναθεωρήσεως, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, δύναται νὰ καταστῇ καὶ χείρων ἡ θέσις τοῦ αἰτοῦντος.

ΤΙΤΛΟΣ VI.

Τελικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 82.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγονται μόνον τὰ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτοῦ γεννηθέντα δικαιώματα.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ὑπάγονται τῇ αἰτήσει των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πάντες οἱ κατὰ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τούτου διατάξεις γενόμενοι συνταξιοῦχοι, πλὴν τῶν δικαιουμένων κατὰ τὸν νόμον 3122 καὶ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 2769 καὶ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ.». Ὁ δὲ κανονισμὸς τῆς συντάξεως τούτων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, μὴ θιγομένων ὅμως τῶν ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυουσῶν διατάξεων ἀναγνωρισθέντων χρόνου συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ βαθμοῦ.

Διὰ τοὺς δικαιωθέντας συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. 4 τοῦ Ν. 934 καὶ τοῦ Ν. 6343 διατηρεῖται ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ ἀνώτερον ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἔτη ὑπηρεσίας ποσοστὸν συντάξεως.

Ἐπὶ οἰκογενειῶν δέον νὰ ὑφίστανται καὶ οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 5, 6, 38 καὶ 39 τοῦ παρόντος.

3. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου κανονιζομένη σύνταξις δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῆς συντάξεως ἢ τῶν συντάξεων μετὰ τῶν ἐπιδομάτων, ἃς ἐλάμβανεν ὁ συνταξιοῦχος, συμφώνως πρὸς τὰς προγενεστέρας τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1935 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων κλπ.» ἰσχυούσας διατάξεις.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο σύνταξις καὶ πρόσθετα ἐπιδόματα καταβάλλονται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1935 ἢ ἀπὸ τῆς παύσεως τῆς πληρωμῆς ἀποδοχῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι μεταγενεστέρα τῆς 1ης Ἰουλίου 1935.

Ἄρθρον 83.

1. Διὰ τοὺς κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις διακωθέντας κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεώς των εἰς διπλασιασμὸν ἢ τριπλασιασμὸν τοῦ χρόνου τῆς ἐν καταστάσει πτητικῆς ἐνεργείας ὑπηρεσίας των τὸ εὐεργέτημα τοῦτο διατηρεῖται κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδ.2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ μὴ συντρεχούσης τῆς ἐν ἄρθρῳ 49 ὁριζομένης 15ετοῦς ὑπηρεσίας.

2. Κατὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον ἢ συντρέχουσα τυχὸν προϋπηρεσία αὐτῶν ὡς ἡμερομισθίων ἐν τοῖς Συνεργείοις τοῦ Π. Ναυτικοῦ συνυπολογίζεται ὡς συνταξιμος συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 44 ἐδαφ. ζ΄ καὶ 45.

3. Ἐν τῷ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου κανονισμῷ τῆς συντάξεως, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα ἐκ παθήσεως προελθούσης ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τὸν νόμον 5617 δικαιουμένων, περὶ ὧν τὸ κατωτέρῳ ἐδάφιον 7 ἡ σύνταξις κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 20 καὶ 53, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς ἐν τοῖς ἄρθροις 27 καὶ 60 διαδικασίας.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προκειμένου περὶ στρατιωτικοῦ προσκαλεῖται μόνον ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 60 γνωμάτευσις τῆς οἰκείας Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καθορίζει τὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὸ ἄρθρον 53 ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ παθόντος τῆς ὑφισταμένης κατα τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ στρατιωτικοῦ ἐκ τῶν τάξεων.

4. Οἱ προσωρινοὶ στρατιωτικοὶ συνταξιοῦχοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ ζητήσωσι τὴν παραπομπὴν των εἰς τὴν οἰκείαν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις μετ' ἐξέτασιν τῆς ὑγείας των γνωματεύει περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ὅρων τοῦ παρόντος καθορίζουσα ἐν καταφατικῇ περιπτώσει τὰ τῆς ὑπαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὸ ἄρθρον 53. Γνωματευούσης τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ ὅροι τοῦ παρόντος, παύει καταβαλλομένη ἡ σύνταξις των ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προσωρινῆς περιόδου, ἄλλως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς γνωματεύσεως κρίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

5. Ὡς δικαιολογητικὸν χορηγίας εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνταξιούχους ὁπλίτας τῶν ἐπιδομάτων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 53 χρησιμεύει γνωμάτευσις τῆς Ἀνωτ. Ὑγειον. Ἐπιτροπῆς τοῦ Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ τοῦ Ἀέρος ἐμφαίνουσα τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας καὶ τὸ εἶδος τῆς νόσου.

6. Οἱ τυχόντες τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 5617 ὁριζομένης συντάξεως διατηροῦσι τὰ ἐκ τοῦ νόμου τούτου εἰδικὰ εὐεργετήματα. ἐὰν συντρέξωσιν αἱ κάτωθι προϋποθέσεις :

α') ὅσοι ἀποδεδειγμένως ἐτραυματίσθησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης καί δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ὑπήχθησαν εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4506, 4667 καὶ 5202.

β') ὅσοι ἀπεμακρύνθησαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 5617 καὶ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

γ') ὅσοι ἀπεμακρύνθησαν τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας πρὸ τοῦ νόμου 5617 λόγῳ παθήσεως ἀναγνωριθείσης κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου διατάξεις καὶ ἔτυχον συντάξεως δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων.

Οἱ συνταξιοῦχοι τοῦ νόμου 5617, δι' οὓς δὲν συντρέχουσιν αἱ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμεναι προϋποθέσεις, ἀπόλυσι τὰ ἐκ τοῦ νόμου τούτου εἰδικὰ εὐεργετήματα. Δύνανται ὅμως οἱ ἀνωτέρω συνταξιοῦχοι νὰ ἀνακτήσωσι τὰ εὐεργετήματα ταῦτα, ἐὰν δι' αἰτήσεώς των, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ζητήσωσι τὴν ἐπανεξέτασιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης κατωτέρω καὶ ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη διαπιστώσῃ τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας των μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἀνικανότητος αὐτῶν, ὡς καὶ ἐὰν ἡ κατάστασις αὕτη προῆλθεν προδήλως ἕνεκεν τῆς ὑπηρεσίας καὶ καθ' ὃν χρόνον ὁ συνταξιοῦχος διετέλει ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐπιτροπὴ συγκροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης λαμβάνονται ὁμοφώνως.

7. Οἱ τυχόντες συντάξεως δυνάμει τῶν νόμων 4191 καὶ 4444 διατηροῦσι τὰ ἐκ τῶν διατάξεων τῶν νόμων τούτων εἰδικὰ εὐεργετήματα πλὴν τῆς διὰ τῶν νόμων τούτων χορηγηθείσης κατὰ τὸ ἓν τρίτον προσαυξήσεως τοῦ συνταξίμου χρόνου ὑπηρεσίας αὐτῶν.

8. Οἱ δικαιωθέντες συντάξεως κατὰ τοὺς νόμους ΓΟΔ', ΓΥΙΕ' καὶ ΓΦΜΔ' ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων διατάξεις τοῦ παρόντος.

Διὰ τοὺς ἐκ τούτων παθόντας ἡ Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπὴ καθορίζει τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 53 βαθμὸν ἀνικανότητος.

9. Οἱ περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως κλπ.» ὑπαξιωματικοὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν παρόντα νόμον λαμβάνουσι σύνταξιν βαθμοῦ ἀνθυπασπιστοῦ κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρ. 54 μετὰ γνωμάτευσιν τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς.

Ὁμοίως συντάξεως βαθμοῦ ἀνθυπασπιστοῦ δικαιοῦνται καὶ αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ Νόμου 5169 καταγομένων ὑπαξιωματικῶν.

10. Αἱ οἰκογένειαι τῶν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἐν καταστάσει τιμητικῆς διαθεσιμότητος ἢ ἀποστρατείας καὶ εἰδικῆς ἀποστρατείας ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 33 ἐδάφ. 3 καὶ 57 ἐδάφ. 2.

11. Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις εἰς διαζευχθείσας θυγατέρας ὑπαχθήσονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν συντρέχωσιν ἢ μὴ αἱ προϋποθέσεις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῶν ἄρθρων 5 καὶ 38.

12. Διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποχωρήσαντας τῆς ὑπηρεσίας Παρέδρους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἡ ὑπηρεσία ἐν βαθμῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπολογίζεται ὡς ὑπηρεσία Παρέδρου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 84.

1. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῶν κατὰ τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 49 πολιτικῶν συνταξιούχων λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν διατάξεων, τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένη διαβάθμισις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου κλάδου.

2. Προκειμένου περὶ Ἀστυφυλάκων τῆς Παλαιᾶς Ἀστυφυλακῆς, δικαιωθέντων συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν περὶ πολιτικῶν συντάξεων νόμων, ἢ περὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ὡς συντάξιμος μισθὸς λαμβανόμενος ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ ἀπονεμητέα σύνταξις ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς Ἀστυφύλακας δραχ. 1.150, διὰ τοὺς Ὑπενωματάρχας δραχ. 1.300 καὶ διὰ τοὺς Ἐνωμοτάρχας δραχ. 1.600. Διὰ τούτους ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδ. 4 προστιθεμένων εἰς τὸν μισθὸν τῶν Ἐνωματαρχῶν, ὅπου ὑπάρχει περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης δραχ. 400.

3. Διὰ τοὺς ἀποχωρήσαντας πρὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926 «περὶ διαβαθμίσεως κλπ.» δημοδιδασκάλους καὶ ὑποδιδασκάλους καὶ τὰς οἰκογενείας τούτων ὡς συντάξιμος μισθὸς λαμβανόμενος ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ ἀπονεμητέα σύνταξις ὁρίζεται :

α) Δραχ. 2.600 διὰ τοὺς πρὸ τοῦ Ν. 2858 δημοδιδασκάλους α' τάξεως.

Διὰ τοὺς ἐκ τούτων συμπληρώσαντας τριετῆ ὑπηρεσίαν Διευθυντὰς Πενταταξίου ἢ Ἑξαταξίου Σχολείου δραχμὰς 3.000.

β) Δραχ. 2.100 διὰ τοὺς δυνάμει τοῦ νόμου 2858 διαβαθμισθέντας εἰς δημοδιδασκάλους α' τάξεως, τοὺς πρὸ τοῦ νόμου

2858 δημοδιδασκάλους β' τάξεως καὶ τοὺς πρὸ τοῦ νόμου 2858 δημοδιδασκάλους γ' τάξεως τοὺς συμπληρώσαντας 25 ἐτῶν ὑπηρεσίαν.

γ') Δραχ. 1.600 διὰ τοὺς δυνάμει τοῦ νόμου 2858 διαβαθμισθέντας εἰς δημοδιδασκάλους β' τάξεως καὶ τοὺς πρὸ τοῦ νόμου 2858 δημοδιδασκάλους γ' τάξεως, τοὺς μὴ συμπληρώσαντας 25ετῆ ὑπηρεσίαν.

δ) Δραχμ. 1200 διὰ τοὺς δυνάμει τοῦ νόμου 2858 διαβαθμισθέντας εἰς δημοδιδασκάλους γ' τάξεως καὶ δ' τοὺς πρὸ τοῦ Νόμου 2858 ὑποδιδασκάλους ἢ γραμματιστάς.

4. Διὰ τοὺς δικαστικοὺς Ὑπογραμματεῖς καὶ Γραφεῖς τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποχωρήσαντας καὶ μὴ διαβαθμισθέντας μὲ τοὺς ἐν ἰσχύι βαθμούς, ὡς συντάξιμος μισθὸς λαμβανόμενος ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου κανονίζεται ἡ ἀπονεμητέα σύνταξις λογίζεται:

α) διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 20ετῆ ὑπηρεσίαν ὑπογραμματέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	Δρ. 3.000
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν...	» 2.800
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν..	» 2.600

β) διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 15ετῆ ὑπηρεσίαν Ὑπογραμματέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 2.600
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 2.400
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 2.200
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 2.000

γ) Διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 10ετῆ ὑπηρεσίαν Ὑπογραμματέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 2.200
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 2.000
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.800
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 1.600

δ) διὰ τοὺς μὴ συμπληρώσαντας 10ετῆ ὑπηρεσίαν Ὑπογραμματέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 1.800
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.600
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.500
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 1.400

ε) διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 20ετῆ ὑπηρεσίαν γραφέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 1.600
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.500
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.400
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 1.300

στ) διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 15ετῆ ὑπηρεσίαν γραφέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 1.500
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.400
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.200
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 1.100

ζ) διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 10ετῆ ὑπηρεσίαν γραφέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 1.400
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.200
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.100
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 1.000

η) διὰ τοὺς συμπληρώσαντας 10ετῆ ὑπηρεσίαν γραφέως :

Ἀρείου Πάγου καὶ Εἰσαγγελίας αὐτοῦ	» 1.200
Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.100
Πρωτοδικῶν καὶ Εἰσαγγελιῶν αὐτῶν	» 1.100
Εἰρηνοδικείων καὶ Πταισματοδικείων	» 900

5. Διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰ ἐδ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου συνταξιούχους δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρου 10.

6. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 μισθὸς διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 49 συνταξιούχους ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγιεινομικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 85.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 78 καὶ 81 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 82, 83 καὶ 84 συνταξιούχους.

Ἄρθρον 86.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων κλπ.» ἐπιδόματα, παύουσι καταβαλλόμενα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀφομοιώσεως τῆς συντάξεως τῶν δικαιούχων πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ὑπεβλήθη μέχρι καὶ τῆς 15 Φεβρουαρίου 1938 ἡ περὶ ἀφομοιώσεως τῆς συντάξεως αἴτησις τὰ ὡς ἄνω ἐπιδόματα πσύουσιν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης.

2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐπίδομα τῶν περὶ ὧν τὸ αὐτὸ ἐδάφιον συνταξιούχων, παύει καταβαλλόμενον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1936.

3. Διὰ τοὺς μὴ ὑποβαλόντας αἴτησιν μέχρι τῆς 15 Φεβρουαρίου 1938 περὶ ἀφομοιώσεως τῆς συντάξεώς των συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, αἱ κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων κλπ.» διατάξεις καταβαλλόμεναι συντάξεις καὶ ἐπιδόματα συσσωματοῦνται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1938 ὡς ἐνιαία σύνταξις διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πράξεως ταύτης ὑποβολῆς ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ παρόντος τῆς περὶ ἀφομοιώσεως τῆς συντάξεως αἰτήσεως.

Ἄρθρον 87.

1. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς δαπάνης ἐκ τῆς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν» καὶ τοῦ παρόντος διαρρυθμίσεως τῶν συντάξεων ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1935 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει μηνιαία κράτησις ἐκ 4 ο/ο.

Ἡ κράτησις αὕτη ἐπιβάλλεται, ἀποδιδομένη εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τῶν νομικῶν ἐν γένει προσώπων, ἐφ' ὅσον οὗτοι κέκτηνται δικαίωμα

συντάξεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν παντὸς δικαιουμένου συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

2. Ἐπὶ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων, τῶν ὑπαχθησομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1936 κράτησις ἐκ 4 ο/ο.

Ἄρθρον 88.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις ἀναθεωρήσεως καὶ πάντων τῶν ἐνδίκων μέσων προσφυγῆς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τούτου ἐκδοθεισῶν ἀπορριπτικῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 89.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ τὴν γνώμην τῆς Ὁλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καθορίζονται τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικὰ διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν συντάξεων, περὶ ὧν τὸ παρὸν Διάταγμα ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τούτου λεπτομέρεια.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1935.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΠΑΠΑΓΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας
Π. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου